

آمادگی برای آمدن آبجی یا داداش

صفحه ۱۱

طعم گس سالخوردگی

گلدان‌های بادکنکی

وقتی ادب در وایبر گم می‌شود

رنگ دوستی

همراز

با دخالت‌های مادرزنم چه کنم؟

ندا داوودی

این که می‌گویند مادرزن وزیر جنگ است، قطعاً درست نیست، این را مادرزن‌هایی ثابت کرده‌اند که جز خوشبختی دختر و دامادشان چیزی نمی‌خواهند، اما در خانه ما هر وقت مادرزنم بیاید، دعوائی به پا خواهد شد. تازگی‌ها که با تماس‌های تلفنی‌شان هم همین خاصیت خود را حفظ کرده‌اند. از کار، خانه، ماشین، خانواده و اخلاق من ایراد می‌گیرند و رفتارشان آنقدر بد بوده است که من دیگر با ایشان رفت و آمد نمی‌کنم، اما تازگی‌ها همسرم از این موضوع ناراحت بوده و به دلیل اختلافات من و مادرشان، ارتباط ما دو نفر با هم خراب شده است. همسرم حاضر نیست باور کند که مادرش مشکل رفتاری دارد. من نمی‌توانم با او رفت و آمد داشته باشم. چطور این موضوع را به همسرم بفهمانم؟

پاسخ مشاور: حرف‌هایی مانند مادرزن وزیر جنگ است، یا مادر شوهر فلان و بهمان است هیچ پیشینه صحیحی ندارد و برخاسته از فرهنگ افرادی است که آنها را مطرح کرده یا نقل قول کرده‌اند. مادرزن شما زنی است که همسران را به دنیا آورده و پرورش داده است، ممکن است اختلاف فرهنگی شما با هم باعث این مشکل شده باشد یا حتی ممکن است ایشان در اثر گذر زمان و مشکلات با بیماری اخلاق خوبی نداشته و تند و عصبی یا مداخله‌گر باشند، اما فراموش نکنید که ایشان مادر همسر شما و مادر بزرگ فرزندان شما هستند. نه برای شما و نه برای همسران امکان ندارد بتوانید مادرهایتان را کنار بگذارید زیرا عمیق‌ترین پیوند عاطفی هر کس با مادرش است و حتی طبق دستورات دینی ما، با ازدواج همان چیزهایی که نسبت به پدر و مادر خودمان بر گردنمان واجب است، نسبت به پدر و مادر همسرمان هم واجب خواهد بود. هیچ کس نمی‌تواند مادرش را به سبب بدخلقی از زندگی‌اش حذف کند، اما این مدیریت شما و همسران است که حضور ایشان یا به قول شما تماس تلفنی با دخترشان، باعث بروز دعوا و اختلاف در خانه شما نشود.

حتی اگر تا امروز همسران مقابله به مثل نکرده باشند، بالاخره ارتباط ایشان با خانواده شما هم تغییر می‌کند. پیشنهاد من به شما این است که با همسران صحبت کنید، به نحوی که از حرف‌هایتان خصومت نبارد. بگویید که زندگی مشترک، برایتان ارزشمند است و شما می‌خواهید کاری کنید که همسران خوشحال شود، اما به شرطی که ایشان هم در رفتارشان تجدید نظر کنند. منظور من از ایشان همسران است نه مادرش. یادتان باشد خطای مادر را به پای فرزند ننویسید. همسر شما باید با سیاست بیشتر بسیاری از حرف‌ها را به شما منتقل نکند و از آن طرف چیزهایی را از زندگی داخلی‌تان به او انتقال دهد که او حس خوبی پیدا کند. مادرها اگر بفهمند که فرزندشان خوشحال و خوشبخت است، راضی خواهند بود. شما هم لازم نیست رفت و آمد زیاد داشته باشید. همین که چند وقت یکبار به دیدار ایشان بروید و احترام‌شان را حفظ کنید، کافی است. اگر به منزل‌تان می‌آیند به جای بداخلاقی، با روی خوش برخورد کنید. من مطمئن هستم با برخورد مهربانانه شما و البته هوشمندانه همسران، دیگر نمی‌گویید مادرزن وزیر جنگ است. او یک مادر است مثل تمام مادرها...

رنگ دوستی

مترجم: لیلا رعیت

روزی از روزها، جنگی پرآب و تاب در بین رنگ‌ها در گرفت. هر کدامشان اصرار داشتند که در دنیا مهم‌ترین، موثرترین و محبوب‌ترین رنگند. سبز گفت: شکی نیست که من مهم‌ترین رنگم. هر کس مرا ببیند، در دلش امید و حیات جوانه می‌زند. من انتخاب شده‌ام تا رنگ چمن‌ها، درختان و برگ‌ها باشم. نگاهی به دشت و دمن‌ها بیندازید تا مرا در اولویت ببینید. آبی گفت: تو فقط به زمین فکر می‌کنی، اما من رنگ دریا و آسمان هستم. ابرها از تبخیر آب دریا تشکیل می‌شود و به انسان‌ها آب زلال هدیه می‌دهند. آب، مایه اصلی زندگی است. رنگ چشم‌نواز آبی به روح صفا و آرامش می‌بخشد و اگر من نباشم، هیچ کدام از شما به چشم نمی‌آید. زرد خنده‌کنان حرفش را قطع کرد: از شما رنگ‌ها جدی می‌خواهم دست از ادعا کردن بپهوده بردارید. اگر به خودتان نگاه کنید، کوچک‌ترین روح بذله پراکنی در شما وجود ندارد. در حالی که من رنگ شادی و سرمستی هستم. همه از من گرما می‌گیرند و خوشحال می‌شوند. خورشید زرد رنگ است و به طبع تابش آن، ماه و ستارگان نیز زردند. هر کس نگاهی به گل آفتابگردان بیندازد، از ته دل شاد می‌شود و لبخند بر لبش نقش می‌بندد. اکنون نوبت نارنجی بود که سازش را بنوازد. او گفت: نگاهی به من بیندازید. من رنگ سلامت و قدرت‌تم. شاید کمتر از شماها دیده شوم، اما پرارزش‌ترین‌تان محسوب می‌شوم. هر میوه و سبزی از جمله هویج، کدو حلوائی، انبه و پرتقال که به رنگ من باشد، پرویتامین‌ترین است. هنگام غروب، در آسمان تلفیقی از من با رنگ آسمان، زیباترین صحنه را به وجود می‌آورد. قرمز که دیگر حتی یک لحظه هم نمی‌توانست تحمل کند فریاد کشید: بس کنید دیگر! من باید فرمانده همه شما باشم، چون من رنگ خونم و هرگاه خون جریان داشته باشد زندگی جاریست. من رنگ خطر و شجاعت‌م. شعله‌های سرخ رنگ آتش را نگاه کنید تا مرا دریابید. من رنگ شور و اشتیاق و عشقم. زیبایی‌ام را در گل سرخ جستجو کنید. بدون من، دنیا خالی از موجودات زنده خواهد بود. ارغوانی که از همه آنها قه‌بلندتر بود، از جا برخاست و با لحنی

پرنخوت گفت: باید از خودتان خجالت بکشید که در حضور شکوه و جلال من به سخنرانی می‌پردازید. این منم که رنگ سلطنت و عظمت‌م. به همین دلیل است که پادشاهان و سلاطین، مرا انتخاب می‌کنند. کسی حق ندارد در مقابل کلام من چون و چرایی بیاورد، همه موظفند فقط گوش کنند. در آخر نیلی با لحنی آرام، اما قاطع گفت: هر کدام از شما فقط به خودتان فکر می‌کنید، چون هیچگاه قدرت درک من را نداشته‌اید. به آسمان هنگام شفق بنگرید و عمق آبی دریا را نگاه کنید تا مرا بیابید. من رنگ تعمق و تفکر و دنیا بدون من در حد سطحی بودن باقی خواهد ماند. جنگ و دعوا همچنان بین رنگ‌ها ادامه داشت و آنها متوجه نشدند که آسمان کی پر از ابرهای سیاه رنگ و انبوه شد. بارانی شدید و سیل آسا در گرفت و رنگ‌ها که تا دقایقی پیش باهم دعوا داشتند، از ترس رعد و برق‌های مهیب، به یکدیگر نزدیک شدند تا احساس آرامش داشته باشند. باران آنها را مژمت کرد و گفت: چرا باهم دعوا می‌کنید و اصرار دارید برتری خود را به دیگران ثابت کنید، در حالی که هریک برای هدفی آفریده شده‌اید. هیچ یک از شما، جای دیگری را پر نمی‌کند و وجود تک‌تک‌تان در این دنیا ضروری است، چون هر کدام در نوع خود بی‌نظیرید. ببینید اکنون که در شرایط سخت قرار گرفته‌اید، تا چه اندازه به یکدیگر احتیاج پیدا کرده‌اید. همین وضع را سپری کنید تا متوجه شوید به چه زیبایی شگرفی دست خواهید یافت. ساعتی گذشت تا باران بند آمد و آسمان آرام گرفت. رنگ‌ها که اکنون یاد گرفته بودند قدر یکدیگر را بداندند به همان وضع در کنار یکدیگر باقی ماندند و رنگین کمانی زیبا و چشم‌نواز را شکل دادند و آسمان پر از زیبایی شد. انسان‌ها هم همین‌گونه‌اند. هر کس در نوع خود تک و بی‌همتاست، سراسر خوبی و بدی. به اطرافیان خود نگاه کنید. شاید صفات بدی در آنها ببینید که همواره شما را از آنها شاکمی می‌کند، اما در مقابل صفات خوبی هم دارند که به شما انگیزه می‌دهد تا در کنارشان باقی بمانید. دوستی‌ها را پر و بال دهید و خانواده و دوستان‌تان را هم به سمت شور و نشاط هدایت کنید تا روزی بتوانید در کنار آنها، رنگین کمان زندگی‌تان را شکل دهید.

منبع: inspirationalstories

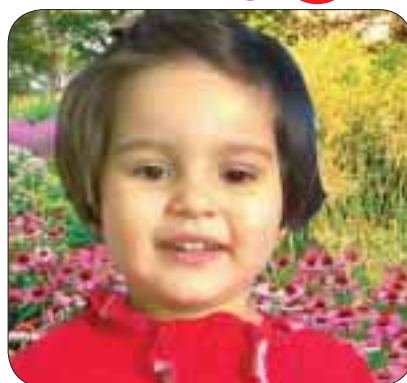
این ستون جای عکس دل‌بند شماست. عکس کوچولوی‌تان را با ذکر نام به نشانی divari@JameJamonline.ir بفرستید.

صدرا

سیاوش

طنین

ستاره

فاطمه

غزال

امیر حسین

قابل توجه خوانندگان گرامی

با توجه به تعداد زیاد عکس‌های ارسالی شما از فرزندان دل‌بندتان و محدودیت فضای چاپ در ضمیمه چار دیواری، از این پس می‌توانید به سایت «جام‌جم سرا» به نشانی الکترونیکی sara.jamejamonline.ir بروید و از بخش «تصاویر دل‌بندان شما» تصویر کودکانتان را به منظور نمایش در سایت برای ما ارسال کنید تا در کمترین زمان ممکن بر روی سایت قرار گیرد. توجه داشته باشید عکس‌ها باید در فرمت jpg و در اندازه ۳۲۰ در ۳۲۰ پیکسل باشد.

عکس را هر کس که شماره تلفن ما را دارد، به شرطی که شماره را ذخیره کرده باشد، می‌تواند ببیند. ممکن است چون ارتباط مربوط به چند سال قبل است، ما شماره او را نداشته باشیم و در فهرست وایبرمان او را نبینیم اما او ما را می‌بیند و خیلی راحت می‌تواند عکسی که به اشتراک می‌گذاریم را ذخیره کرده و نگه دارد.

به نظر می‌رسد در دنیای مجازی مثل شبکه‌های اجتماعی و امکانات ارتباطی مثل وایبر و لاین و... بیشتر باید حواس افرادی که مشتری پر و پا قرصش هستند، به نوع گفت‌وگو و رعایت موازین اخلاقی و ادب باشد، زیرا وقتی حرفی نوشته و ارسال شد، دیگر نمی‌توان آن را از بین برد. یک سند قطعی و عینی است از شخصیت فرد.

در بسیاری از مواقع همین بی‌تامل حرف زدن‌ها باعث دلخوری و از بین رفتن دوستی‌های قدیمی شده است. همین گروه وایبری که برخی دوستی‌ها را بعد از چندین سال در یک جا جمع کرده است، وقتی اعضا حواس‌شان به مهارت گفت‌وگو در یک جمع مثلاً سی‌تایی نباشد، می‌تواند به مرور زمان باعث دلخوری شود. در گروه دوستان دوره راهنمایی من، به دلیل فرستاده شدن جوک‌هایی که به مقدسات جامعه توهین شده بود، دو دوستگی و دلخوری ایجاد شد تا جایی که یک گروه موزای آن تشکیل شد و برخی از اعضا در آن حضور دارند و حرف‌های بقیه اعضا در گروه اصلی را نقد می‌کنند. به نوعی غیبت وایبری هم سر و کله‌اش پیدا شده.

باید بدانیم وقتی حرفی را در وایبر می‌فرستیم مانند وقتی که صحبت می‌کنیم، تیری است که پرتاب می‌کنیم و دیگر بر روی آن اختیاری نداریم. خیلی راحت می‌توانیم شخصیت چندین و چند ساله مان را خراب کرده و باعث شویم حرمت‌مان خدشه‌دار شود. من این چند روز شاهد این بودم که یکی از قدیمی‌ترین ارتباطات دوستی‌ام به خاطر یک سوءتفاهم کوچک دچار خدشه شد. فردی طنزی را فرستاده بود و دیگری بخاطر حرفی که چند روز قبل در دیدار حضوری به من گفته بودند، آن را به خود گرفته و خود را از گروه پاک کرده و دلخور شده بود.

رعایت ادب و نکات اخلاقی همه جا ضروری است اما انگار در وایبر بیشتر باید حواسمان جمع باشد. نباید گرفتار موجی شویم که ایجاد می‌شود. هر چه می‌خواهیم به اشتراک بگذاریم و یا تأیید کنیم را نشانه شخصیت خود بدانیم. بزرگ‌تر و کوچک‌تر بودن در این ارتباطات هم وجود دارد. در فرهنگ ما بسیاری از حرف‌ها مقابل بزرگ‌ترها زده نمی‌شود، اما در این گروه‌ها چنین حفظ حرمتی باب نیست. مراقب باشیم که تمام تغییرات نامناسب اخلاقی قدم قدم پیش می‌آید به‌گونه‌ای که به آن عادت می‌کنیم و اصلاً متوجه نمی‌شویم، کی و کجا ما تبدیل به یک انسان دیگر شده‌ایم.

فناوری‌های جدید، نهاد خانواده را نشانه گرفته‌اند (۸)

وقتی ادب در وایبر گم می‌شود

ندا داوودی

هم‌نسلان من، یعنی دهه شصتی‌های معروف، خوب به خاطر دارند که در روزهای نوجوانی ما هر چند وقت یکبار برنامه طنز ساخته می‌شد که ما را می‌برد به ناکجاآباد. ساعت خوش را بیشتر از بقیه به خاطر دارم اما هر چه فکر می‌کنم چه تکه کلام‌هایی در آن بود که برای ما غیرمجاز اعلام شده بود، دیگر از این فاصله زمانی چیزی به‌خاطر نمی‌آورم. اما چهره ناظم مدرسه خانم مرادی را خوب یادم هست که در مراسم صبحگاه با عصبانیت اعلام کردند اگر چنین حرف‌هایی را در مدرسه بگوییم، نمره انضباط‌مان کم خواهد شد. ما هم آن روزها باور می‌کردیم دیوارهای مدرسه‌مان هم شنود دارند. یادم نمی‌آید که تکیه کلام‌های باب شده پایش به خانه‌مان هم باز می‌شد یا نه اما هر چه بود حرف‌های خیلی تند و تیز و غیرقابل بیانی نبود، لاقل پیش حرف‌هایی که این روزها باب و آزادانه بیان می‌شود، اصلاً حرف بدی به حساب نمی‌آمد.

جالب است که همان دختران ماخوذ به حیای دیروز، امروز در یک گروه وایبری دور هم جمع شده‌ایم و گاهی حرف‌هایی در این گروه زده و جوک‌هایی رد و بدل می‌شود و بقیه با شک‌لک‌های خنده و تأیید یا آن همراهی می‌کنند که اگر خانم مرادی ناظم مهربان آن روزها در خواب هم می‌دید

چند نکته مهم تربیتی برای والدین

نسرین صفری /روان‌شناس بالینی

یکی از مشکلات تربیتی کودکان این است که بعضی از آنها سخن شما را می‌پذیرند ولی بار دیگر رفتار ناشایست خود را تکرار می‌کنند. مثلاً مادری می‌گفت: هنگامی که فرزند پانزده ماهه‌اش، سرش را به میز می‌زد، به او گفته این کار را نکن و فرزند نیز به رفتار خود پایان داده است، اما روزهای بعد این رفتار دوباره تکرار شد.

کلمات، ابزارهایی هستند که برای تربیت و آموزش و همچنین برای حل مشکلات از آنها استفاده می‌کنیم. ما اغلب از یاد می‌بریم که کودک از نظر درک و فهم کلمات مبتدی است و فقط به ظاهر آنها توجه دارد، لذا از بسیاری لغات روزمره برداشتی نادرست می‌کند. به‌عنوان مثال، گروهی از کودکان سه ساله که برای نخستین بار به مهد کودک می‌رفتند وقتی با فرمان صف ببندید روبه‌رو شدند، معنی آن را درک نکردند. کودکانی که سن بیشتری دارند، در حل مشکلات از مهارت افزون‌تری نیز برخوردارند، به عبارت دیگر قضاوتی دقیق‌تر دارند، راحل‌های مناسب برمی‌گزینند و می‌دانند که هر انتخاب، پیامدهای خاص خود را دارد. برای دستیابی به این گونه مهارت‌ها، نخست باید به یاد دادن کلمات پرداخت. سپس هدف‌هایی را که در ورای آن نهفته است و کاربرد ویژه هر رفتار را باید آموزش داد. گاهی ما فهم و درکی را به کودکان نسبت می‌دهیم که در حقیقت فاقد آن هستند، برای مثال وقتی به آنها می‌گوییم وقتی جوراب به پایت می‌کنم تکان نخور یا وقتی به خانه می‌آیی کش‌هایت را درپیاور این دستورها را اجرا می‌کنند زیرا از دوران کودکی این جملات را شنیده و در صورت کوتاهی در انجام آنها تنبیه شده‌اند و از پیامدهای فرمان‌ناپذیری آگاه هستند. گاهی اطاعت نکردن کودکان، ناشی از مبهم بودن خواسته‌های والدین است. چنانچه اغلب فرزند خود را تشویق می‌کنیم که مهاجم باشد و اجازه ندهد دوستان او را کتک بزنند ولی وقتی برادر خود را کتک می‌زند او را تنبیه می‌کنیم. در

هم پیدا می‌شود و البته طنزهایی که ممکن است هیچ‌گاه افراد رو در روی هم نگویند.

همین چند روز قبل یکی از دوستانم تلفن همراهش را به من داد و گفت: این جوک‌ها را بخوان! گفتم: خوب چرا خودت برایم نمی‌خوانی؟ گفت: خیلی زشته! من اهل این حرف‌ها نیستم!

برایم عجیب بود وقتی که خیلی جدی می‌گفت اهل گفتن جوک‌های نامناسب نیست، اما در گروهی که عضو بود بسیاری از این حرف‌ها رد و بدل می‌شد و او هم زیر برخی از آنها شکلک خنده گذاشته بود!

خوب مگر نه این‌که شخصیت همه ما در دیدار حضوری، مکالمه تلفنی و این روزها هم نوشتن‌های وایبری، باید بیانگر یک چیز باشد؟ اما انگار همه ما فکر کرده‌ایم اینجا دنیای دیگری است باقوانین دیگر.

حتی عکس‌های کنار وایبر هم برای خودشان حکایتی دارند. مثلاً دوست بزرگوار دیگری دارم که محجبه بوده و روی حجاب حساسیت زیادی دارد اما در عکس کنار وایبرش این حساسیت کمرنگ‌تر شده است. در این مورد هم روزهای اول چنین نبود اما کم کم عکس‌ها تغییر کرد. فکر می‌کنم اولین عکسی که یک فرد متفاوت از اعتقاداتش می‌گذارد کمی برایش سخت باشد اما وقتی می‌گذارد و می‌بیند اتفاق خاصی نیفتاد، ادامه می‌دهد. زیرا ما متوجه نمی‌شویم این

چنین شرایطی، فرزند به نتیجه نمی‌رسد که کتک زدن درست است یا غلط و اگر نادرست است، چه عاملی را می‌تواند جایگزین آن سازد؟ ممکن است

به فرزند خود بگویید برادرت را کتک زنن چون ممکن است آسیب ببیند، حال آن که برای فرزند خشمگین شما آسیب دیدن برادرش اهمیتی ندارد. فرزند شما ممکن است اسباب‌بازی دوستش را به زور از او بگیرد. شما به فرزند خود می‌گویید تو نمی‌توانی اسباب‌بازی کسی را به زور بگیری، آیا دوست داری که دیگران هم اسباب‌بازی تو را به زور بگیرند؟ او می‌گوید نه. سپس از او می‌خواهید که از دوستش عذرخواهی کند. این درخواست تربیتی شما نباید با عجله طرح شود. نخست به سخنان هر دو طرف گوش دهید تا از مشکلی که بین آنها پدید آمده آگاه شوید. اکنون به نکته‌هایی در مورد گوش دادن به توضیحات کودکان توجه کنید:

هیچ‌گاه بسرعت قضاوت نکنید که رفتار فرزندان بی‌دلیل بوده است. از فرزند خود بپرسید چرا چنین رفتاری را مرتکب شده است؟ او ممکن است دلیلی قانع‌کننده برای رفتار خود داشته باشد. سپس در مورد سایر رفتارهایی که می‌توان جایگزین آن ساخت، با او صحبت کنید.

هرگز سخنان فرزندان را قطع نکنید و اجازه دهید توضیحات خود را به طور کامل بیان کند.

وقتی فرزندان با شما صحبت می‌کند، به چشمان او نگاه کنید تا بداند که در حال گوش دادن به سخنان او هستید. به حرکات فرزندان توجه کنید. ممکن است از حرکات او چنین استنباط کنید که او قادر به روشن ساختن ماجرا نیست و نمی‌تواند ایده خود را منتقل کند، لذا به طرح سوالات بیشتری نیاز است.

از فرزند خود بپرسید اگر رضا تو را کتک بزند چه احساسی خواهی داشت؟ مطرح کردن این گونه پرسش‌ها، به کودکان کمک می‌کند تا احساسات دیگران را درک کنند، اگر قادر به درک احساسات و واکنش‌های دیگران شوید در حل

مشکل موفق خواهید بود. پس از این که به سخنان فرزندان گوش دادید، درباره راه‌حل‌های مختلف با او گفت‌وگو کنید. کودک خود را با پیشنهادهای مختلف راهنمایی کنید ولی هیچ گاه نظر خود را به او تحمیل نکنید و اجازه دهید تا خود جایگزینی مناسب برای آن برگزیند. هدفتان باید این باشد که به او بیاموزید چگونه می‌تواند به حل مشکلات ببیند.ش

روان‌شناسان معتقدند کودکانی که خودشان مشکل خود را حل می‌کنند بسیار موفق‌تر از کودکانی هستند که والدین‌شان به آنها راه‌حل می‌دهند. همچنین آنها می‌گویند کودکانی که توانایی برطرف کردن مشکلات را دارند، کمتر دچار مشکلات روحی – روانی می‌شوند، زیرا وقتی یک راه‌حل بی‌نتیجه بود، به دیگر راه‌حل‌های سودمند می‌اندیشند. کودکان باید در پی یافتن جایگزین‌هایی مناسب برای رفتارهای ناپسند خود باشند ولی شما نباید داور آنها شوید، بلکه باید به آنها بیاموزید که چگونه درباره رفتارهای خود فکر کنند.

اکنون به نکته‌هایی که روان‌شناسان در مورد کاربرد کلمات برای حل مشکلات بر آنها تأکید دارند اشاره می‌کنیم:

۱- از کلمه نه، کلمه‌های منفی و جمله‌هایی مانند چه کارهایی را نباید کرد، آیا فلان چیز خوب است یا نه استفاده کنید. این مفاهیم را از طریق جمله‌هایی مانند تو دختر هستی نه پسر می‌توان به کودکان آموزش داد.

۲- از کلمه‌های تشابه و تفاوت استفاده کنید تا به فرزندان بیاموزید که کتک زدن و لگد زدن شبیه هم هستند و هر دو باعث صدمه زدن به فرد می‌شوند ولی درخواست کردن از دیگران، روشی متفاوت است.

۳- از کلمه‌های خوش‌حالی، ناراحتی و خشونت استفاده کنید تا به فرزندانتان بیاموزید که مردم چه احساسی دارند و چگونه می‌توان احساس آنها را تغییر داد.

۴- از واژه یا برای آموزش انتخاب کردن استفاده کنید. مثلاً به او بگویید: تو این اسباب‌بازی را دوست داری یا آن یکی را؟

۵-از واژگان چرا و زیرا برای آموزش علت و معلول به فرزندانتان استفاده کنید. در این صورت پیامدها و نتایج اعمال برای او قابل درک خواهد شد. ع‌راز عبارت ممکن است برای آموزش دادن جایگزین‌ها و راه‌حل‌های گوناگون استفاده کنید.

آش کدو حلوائی

مواد لازم: کدو حلوائی: یک عدد متوسط، پیاز: دو عدد بزرگ، ماش: یک پیما، برنج: نیم پیما، نمک، زردچوبه و فلفل سیاه: به میزان لازم.

طرز تهیه: پیازها را ریز خرد و سرخ کنید تا طلایی شود. سپس کدو را پوست گرفته و در قطعات کوچکی ریز کنید. در این مرحله کدوها را در پیاز داغ بریزید و کمی تفت دهید.

ماش را با آب بپزید سپس کدوها را به آن اضافه کنید و زردچوبه و فلفل را هم در آن بریزید. وقتی آش کمی جا افتاد برنج را شسته و در آن بریزید و بگذارید جا بیفتد و میل کنید. در نظر داشته باشید کدوها را می‌توانید رنده هم بکنید.

عصرانه مغذی با پنیر

مواد لازم: پنیر بلوچیز: ۱۲۰ گرم، پنیر خامه‌ای: ۸۰ گرم، پودر تخم گشنیز: یک قاشق چایخوری، ریحان و شوید ریز خردشده: نصف فنجان، فلفل سیاه: نصف قاشق چایخوری، قیسی یا زردآلوی تازه: ۵۰۰ گرم و زیتون سیاه: ۸ تا ۱۰ عدد.

طرز تهیه: قیسی‌ها را بشویید و خشک کنید. پنیر بلوچیز را رنده کنید و با پنیر خامه‌ای و تخم گشنیز، فلفل، سبزی خردشده و پودر تخم گشنیز خوب مخلوط کنید. قیسی‌ها را از وسط نصف کنید و مواد مخلوط شده را در قیف پارچه‌ای بریزید و با ماسوره شکوفه‌ای، روی قیسی‌های نصف شده شکوفه بزنید و در نهایت روی هر کدام از آنها یک برش زیتون بگذارید و آنها را در یک ظرف مناسب بچینید و میل کنید.

میان وعده

مواد لازم: کره: ۲۰ گرم، پیاز: یک عدد، پودر پاپریکا و آویشن: یک قاشق چایخوری، فلفل سیاه و فلفل قرمز: یک چهارم قاشق چایخوری، ماست چکیده: ۳۰۰ گرم، چپیس: ۲ بسته برای ۴ نفر، گریپ فروت: یک عدد متوسط، آناناس: ۲ حلقه و آب پرتقال: ۲ لیوان.

طرز تهیه: در یک ظرف مناسب کره را آب و پیاز را در آن سرخ کنید سپس ادویه‌ها و فلفل را به پیاز سرخ‌شده اضافه کنید و آنها را هم تفت دهید و از روی حرارت بردارید و بگذارید خنک شود. سپس ماست را با آن مخلوط کنید و در ظرف مناسبی بریزید و با کمی فلفل قرمز و آویشن روی آن را تزئین کنید و با چپیس نوش‌جان بفرمایید. برش‌های گریپ فروت و آناناس و آب پرتقال را هم در مخلوط‌کن بریزید و با هم ترکیب کنید و یک نوشیدنی مناسب را بعد از چپیس و ماست تند، میل کنید.

ترشی خرمالو

مواد لازم: خرمالو: ۱۰ عدد، سرکه بی‌رنگ: به اندازه‌ای که روی مواد را بگیرد، هل: ۱۰ عدد، خرمای زردرنگ: ۸ تا ۱۰ عدد، فلفل سبز شیرین: ۶ تا ۸ عدد، جوزهندی: یک عدد، زنجبیل تازه: ۵ برش متوسط، خلال پرتقال شیرین‌شده: نصف فنجان کوچک و نمک: ۱ قاشق چایخوری.

طرز تهیه: ابتدا برای تهیه هر ترشی، سرکه آن را بجوشانید و بگذارید خنک شود. این کار باعث می‌شود که ترشی شما کپک نزند. خرمالوها را بشویید و خشک کنید و در قسمت ته خرمالوها یک برش بزنید. طوری که داخل هر خرمالو یک عدد هل سبز و یک عدد فلفل قرار دهید. خرمالوها را در ظرف شیشه‌ای مخصوص ترشی بچینید و خرما و جوزهندی را بین آنها بگذارید و خلال پرتقال و تکه‌های زنجبیل را روی خرمالوها بریزید و نمک و سرکه را اضافه کنید. در شیشه را ببندید و در جای خنک بگذارید. این ترشی بعد از ۲۰ روز آماده می‌شود.

سوپ تره‌فرنگی و سیب‌زمینی

مواد لازم: پیاز: یک عدد، سیب‌زمینی نگینی خرد شده: ۲ تا ۳ عدد متوسط، کره یا روغن: ۵۰ گرم، آب مرغ: ۳ لیوان، شیر: ۲ لیوان، خامه: ۳ قاشق غذاخوری، تره‌فرنگی: ۴ تا ۵ عدد، پیازچه خردشده: چند عدد برای تزئین روی سوپ، نمک و فلفل: به میزان لازم، جوزهندی رنده‌شده: نصف قاشق غذاخوری و آب‌لیمو: به میزان لازم.

طرز تهیه: در یک قابلمه مناسب، مقداری کره بریزید و پیاز را خرد کرده به همراه تره‌فرنگی خردشده تفت دهید. بعد از این که کمی تغییر رنگ داده و نرم شد، سیب‌زمینی نگینی خرد شده را همراه آب مرغ و جوزهندی رنده‌شده و نمک و فلفل اضافه کنید و بگذارید پخته شود. بعد آنها را توسط غذاساز یا مخلوط‌کن، پوره کنید و مجدداً به قابلمه برگردانید و شیر را به آن اضافه کنید و بگذارید به آرامی بجوشد تا سوپ جا بیفتد و به غلظت مناسب برسد. بعد سوپ را در ظرف مناسب بریزید و روی آن را با پیازچه خردشده و خامه تزئین و میل کنید.

سالاد بادمجان

مواد لازم: بادمجان خرد شده: ۳ عدد متوسط، نان لواش خردشده: ۲ عدد، گوجه‌فرنگی و خیار خردشده: از هر کدام ۳ عدد متوسط، جعفری و پیازچه خردشده: یک لیوان، سیر له‌شده: ۲ حبه، ماست: یک لیوان، روغن زیتون: ۳ تا ۴ قاشق غذاخوری، روغن مایع: به میزان لازم، سس مایونز: یک فنجان، آب‌لیمو: ۴ قاشق غذاخوری و نمک و پودر فلفل سفید: به میزان لازم.

طرز تهیه: بادمجان‌ها را پوست بگیرید و در آب و نمک بگذارید. بعد از یک ساعت آن را صاف کنید و خشک و ریز کرده و در روغن سرخ کنید. نان لواش را هم به تکه‌های کوچک و مربع‌شکل خرد کنید و در روغن سرخ کنید. ماست، روغن زیتون، سیر له‌شده و کمی نمک و سس مایونز، فلفل سفید را با آب‌لیمو مخلوط کنید و سس مخصوص این سالاد را تهیه کنید. خیار و گوجه‌فرنگی را هم نگینی خرد کنید.

نان‌های سرخ‌شده را کف ظرف مناسبی بریزید و بعد بادمجان‌ها را روی آن ریخته و خیار و گوجه و جعفری را هم اضافه کنید. این سالاد را می‌توان به عنوان شام سرو کنید. در این صورت می‌توانید یک قوطی تن ماهی هم اضافه کنید. سس این سالاد را چند دقیقه قبل از سرو اضافه کنید تا نان‌های برشته‌شده، خیلی نرم نشوند و سوخاری باشند.

کوکوی دورنگ

مواد لازم: گوشت چرخ‌کرده: ۲۰۰ گرم، سیب‌زمینی: ۵ تا ۶ عدد متوسط، لوبیا سبز: ۴۰۰ گرم، تخم‌مرغ: ۷ عدد، پیازداغ: ۳ قاشق غذاخوری، زعفران دم‌کرده: ۲ قاشق غذاخوری، روغن: به میزان لازم و نمک و فلفل و زردچوبه: به میزان لازم.

طرز تهیه: لوبیا سبز را پاک کرده و ریز خرد کنید و بگذارید بپزد. بعد آن را صاف کنید و همراه پیاز داغ و گوشت چرخ‌کرده و نمک و فلفل و زردچوبه تفت دهید. سیب‌زمینی را هم بپزید و رنده کنید و به آن نمک و فلفل و زعفران بزنید و با ۳ عدد تخم‌مرغ مخلوط کنید و کنار بگذارید. به مایه لوبیا و گوشت چرخ‌کرده هم ۴ عدد تخم‌مرغ اضافه و آن را هم مخلوط کنید. در یک ماهیتابه مناسب مقداری روغن بریزید و مایه کوکوی لوبیا را در آن ریخته و سرخ کنید. بعد از این که کوکو بسته شد، مایه کوکو سیب‌زمینی را روی آن بریزید و با پشت قاشق آن را صاف کنید و در ماهیتابه را ببندید. بعد از این که کوکو خودش را گرفت به آرامی برش بزنید و آن را پشت و رو کنید و صبر کنید تا طرف دیگر آن هم سرخ شود. برش‌های کوکو را با سلیقه یک در میان با توجه به رنگ آن، در دیس مناسبی بچینید و اطراف آن را با چند برش گوجه، زیتون، خیار شور و حلقه‌های پیاز تزئین کنید.

دردسرهای روزهای اول مدرسه

مترجم: سعیده کافی

حالا که مدرسه‌ها باز شده‌اند و من مجبورم صبح زود بچه‌ها را بیدار و قبل از رفتن به اداره آنها را راهی مدرسه کنم، هر روز دیر به اداره می‌رسم. فرقی نمی‌کند چقدر زودتر از خواب بیدار شوم یا این که کارهایم را شب قبل انجام داده باشم. پسر چهار ساله‌ام خیلی کند کار می‌کند، رفتار او برایم یک کابوس است. هر چقدر به او التماس می‌کنم عجله کند و لباس‌هایش را زودتر بپوشد تا برسیم صبحانه بخوریم، فایده‌ای ندارد. گاهی برای انجام سریع‌تر کارها با او مسابقه می‌گذارم، گاهی بازی لاک‌پشت و خرگوش را با او انجام می‌دهم تا معلوم شود چه کسی سریع‌تر آماده می‌شود؛ اما او همیشه درست برعکس عمل می‌کند، بی‌حرکت روی کاناپه می‌نشیند و خیره می‌شود. او حتی هیچ تلاشی برای کمک به من که سعی می‌کنم لباس‌هایش را به او بپوشانم، نمی‌کند.

نتیجه این همه عجله و سراسیمگی این است که هر روز خانه را در حالی ترک می‌کنم که همه چیز به هم ریخته و نامرتب است. شما بگویید چه کنم؟

شاید این صحنه کم و بیش برای شما هم آشنا باشد. اغلب مادران، چه شاغل و چه خانه‌دار هنگام حاضر کردن کودکان برای رفتن به مدرسه با چنین دردسرهایی مواجه‌اند. متأسفانه باید گفت حتی اگر مانند کریستینا از ترفندهای مختلف و درستی – مثل مسابقه و بازی و آماده کردن وسایل در شب قبل و مانند آن – استفاده می‌کنید، باز هم هیچ تضمینی وجود ندارد که بتوانید با آرامش و بدون دردسر از خانه خارج شوید. به‌کارگیری این روش‌ها گرچه تا حد زیادی کمک کننده‌اند، اما باز هم بین کودکان و بزرگسالان بر سر حاضر شدن برای رفتن به مدرسه تنش ایجاد می‌شود.

یک کودک چهار ساله صبح که از خواب بیدار می‌شود، چه نیازهایی دارد؟ گرچه واکنش‌های افراد متفاوت است، اما همه ما به زمان نیاز داریم تا بدنمان از حالت خواب و کسالت پس از آن گذر کرده و وارد مرحله بیداری شده و آماده فعالیت شود. بیشتر بچه‌ها در مقابل انجام کاری که مجبور به انجام آن هستند مقاومت می‌کنند. کودکان چهار ساله را معمولاً باید به حال خود رها کرد. آنها می‌خواهند خودشان تصمیم بگیرند چه زمانی به دستشویی بروند. من تا به حال کودک چهار ساله‌ای را ندیده‌ام که بتواند در کنگ جلسه اداری مامان از پیدا کردن ماشین اسباب‌بازی یا عروسک او مهم‌تر است!

پس راه چاره چیست؟ به نظر من بهترین پاسخ داشتن شغلی با ساعات کاری انعطاف‌پذیر (یا پاراموقت) است، تا صبح‌ها بتوانید وقت بیشتری را به این انسان‌های کوچک اختصاص دهید و آنها بتوانند روز خود را بهتر شروع کنند. اما داشتن چنین شغلی برای بسیاری از خانواده‌ها امکان‌پذیر نیست.

بهرتر این است که ذهنیت خود را نسبت به کارهای معمول هر روز صبح تغییر دهید. به عبارت دیگر خود را با شرایط موجود وفق دهید تا از پس و پیش شدن کارها این همه عصبی نشوید. وظیفه اصلی شما این است که با کودکان ارتباط عاطفی برقرار کنید. به این ترتیب کودک شما از محبت لبریز خواهد شد. او در این حالت نه‌فقط برای مشارکت و همراهی با شما آماده‌تر خواهد بود، بلکه کارهای روزمره خود را نیز بهتر انجام خواهد داد. این روش‌ها را امتحان کنید:

۱ – شب‌ها تا حد امکان او را زودتر بخواهید. اگر مجبورید کودکان را صبح زود از خواب بیدار کنید، او نخواهد توانست به اندازه کافی بخواهد. هر یک ساعت که از خواب مورد نیاز کودک ما کم شود، فعالیت مغزی او به اندازه یک سال به عقب بر خواهد گشت، به این معنی که او یک سال کوچک‌تر از سن واقعی خود رفتار خواهد کرد.

۲ – خودتان زودتر بخواهید. اگر برای بیدار شدن به زنگ ساعت نیاز دارید، بدانید به اندازه کافی نخوابیده‌اید. شما برای انجام فعالیت روزانه خود به انرژی و خلاقیت نامحدود نیاز دارید. از طرف دیگر بچه‌ها برای شروع کار خود با حداکثر توان به شما وابسته‌اند و وقتی بی‌نهایت خسته‌اید، هیچ راهی وجود

ندارد که صبور باشید و بتوانید خودتان را کنترل کنید. ۳ – تلاش کنید فرصت بیشتری برای انجام کارهایتان ایجاد کنید. صبح زودتر از کودکانتان از خواب بیدار شوید و قبل از این که آنها را بیدار کنید، لباس بپوشید و از لحاظ روحی خودتان را برای یک روز کاری دیگر آماده کنید. طوری برنامه‌ریزی کنید که هر روز ۱۵ دقیقه زودتر از وقت اداری به محل کار خود برسید. ممکن است نیمی از اوقات نتوانید این کار را انجام دهید، اما حداقل به دلیل دیر رسیدن، با کودکانتان بدخلقی نخواهید کرد و در زمان‌هایی که واقعاً ۱۵ دقیقه زودتر به اداره و محل کار خود می‌رسید، آرامش و انرژی بیشتری خواهید داشت.

۴ – آنچه را که امکان دارد، شب قبل حاضر کنید. کوله‌پشتی و کیف و ناهار روز بعد را حاضر کنید؛ لباس‌هایی را که برای رفتن به مدرسه و اداره لازم دارید آماده بگذارید، میز صبحانه

مجدداً پیوند می‌دهید. کودک در نتیجه این پیوند انگیزه لازم برای همکاری و نه جنگیدن با شما را پیدا می‌کند. ۶ – از کارهای روزمره برای آسان‌تر کردن مرحله گذر و انتقال از حالت خواب به بیداری بهره بگیرید. انتقال برای کودکان سخت است و صبح پر است از مراحل انتقال. اگر می‌بینید کودک دلش نمی‌خواهد از رختخواب بیرون بیاید پس از این که مرحله قبل را انجام داده و کودک را پنج دقیقه ناز و نوازش کردید، دستش را بگیرید و به آرامی او را از رختخواب بیرون بکشید. با او حرف بزنید، بخندید و بازی کنید و در همین حال از اتاق خارج شوید.

۷ – توجه داشته باشید کودکان برای شروع کارهای روزانه به کمک شما نیاز دارند. برای این که کودک روز خوبی را آغاز کند، باید به او کمک کنید کارهای خود را با شادمانی و از روی میل انجام دهد، نه این که مدام به او امر و نهی کنید، می‌توانید

لباس‌هایش را در کنار میز صبحانه قرار دهید تا ضمن این که به او صبحانه می‌دهید، لباس‌هایش را بپوشد. در این حال با او صحبت کرده و کارهایش را تأیید کنید: «می‌بینم دوباره لباس آبی رو برداشتی، معلومه از این رنگ خوشم میاد... چه خوب، داری سعی می‌کنی کفشاتو درست بپوشی.» توجه داشته باشید لباس پوشیدن او برای شما اهمیت دارد نه برای خود او. حضور شما به کودک انگیزه می‌دهد تا کار خود را زودتر انجام دهد، پس او را به حال خود رها نکنید تا خودش کارهایش را انجام دهد.

۸ – تا حد امکان زندگی را آسان بگیرید. برای مثال امروز تصمیم گرفته‌اید یک صبحانه گرم به کودک بدهید؛ اما او به‌محض بیدار شدن آماده خوردن صبحانه نیست. بهتر است

به جای این که عصبی شوید و مدام به او نق بزنید و پرخاش کنید ساندویچی تهیه کنید تا او در راه رفتن به مدرسه آن را میل کند. این ساندویچ، علاوه بر این که از نظر ارزش غذایی چیزی کم ندارد، از آنجا که با آرامش میل می‌شود می‌تواند تاثیر خوبی در سلامت او و این که روز خوبی را شروع کند، داشته باشد. اگر نگران مسواک کردن دندان‌ها هستید، کافی است مسواک او را با یک لیوان کوچک آب همراه داشته باشید تا پس از خوردن ساندویچ مسواک بزند. مطمئن باشید نداشتن خمیر دندان در کوتاه‌مدت آسیبی به دندان‌های کودکان نمی‌زند. راه‌های زیادی برای آسان‌تر کردن زندگی وجود دارد. گاهی اوقات می‌توان در قوانین خانه کمی انعطاف به خرج داد. چه اشکالی دارد اگر شب موهای کودکان را شانه بزنید، آنها را دم اسبی کرده یا بیافید و بگذارید با همان حالت بخوابد. در این صورت نیازی به شانه زدن صبحگاهی موها ندارید. یا چرا کودکان نباید با همان بلوز مدرسه بخوابد؟

۹ – به کودک امکان انتخاب بدهید. هیچ کس امر و نهی‌های مکرر را دوست ندارد. کودک می‌خواهد توی سینک دستشویی در آشپزخانه مسواک بزند، اما شما به او تشر می‌زنید و وادارش می‌کنید کتان‌کشان چهارپایه دستشویی را ببرد و روی آن بایستد و مسواک بزند. کودک می‌خواهد اول کفش‌ها و بعد ژاکت‌ش را بپوشد، به او امر می‌کنید عکس این کار را انجام دهد. مدام او را تحت کنترل دارید. به نظر شما کودک باید بلافاصله پس از بیرون آمدن از رختخواب به دستشویی برود و برای این کار اصرار دارید، اما او می‌خواهد وقتی واقعاً نیاز دارد به دستشویی برود. تا زمانی که احساس نمی‌کنید ممکن است لباس زیر خود را خیس کند، اجازه دهید خودش درباره زمان رفتن به دستشویی تصمیم بگیرد.

۱۰ – نقش بازی کنید. گاهی اوقات در تعطیلی آخر هفته با عروسک‌های حیوانات که یکی مادر و دیگری کودک است، نمایش بدهید. کارهای هر روز صبح را با استفاده از این عروسک‌ها بازی کنید. عروسک کوچک، در مقابل انجام کارها مقاومت می‌کند، نق می‌زند و گریه می‌کند، وسایلش را به هم می‌ریزد. مامان عروسک ناراحت می‌شود و قهر می‌کند (در این کار آن قدر افراط نکنید که کودک بترسد). گاهی می‌توانید همین بازی را به شکلی انجام دهید که کودک نقش مادر و شما نقش کودک را داشته باشید. در نقش خود کارهای مضحک و خنده‌دار انجام دهید تا کودک از بازی لذت ببرد. برای مثال بخش‌هایی را در بازی بگنجانید که کودک یا مادر می‌خواهند با پیژامه به مدرسه یا اداره بروند. کارهایتان را آهسته و با کندی انجام دهید تا کودک مجبور شود از شما بخواهد عجله کنید و زودتر آماده شوید. در حین بازی به کودک که اکنون نقش مادر را دارد، بگویید: «این جلسه چه اهمیتی دارد؟ به رئیس‌ت بگو پیدا کردن ماشین اسباب‌بازی مهم‌تر از جلسه است.» آنچه را

به او بفهمانید. به این ترتیب خواهید دید کارها چگونه روبه‌راه خواهند شد. قطعاً در روز شنبه کودکان بیشتر با شما همکاری خواهند کرد. حداقل نتیجه این بازی این است که تنش‌ها را از بین خواهد برد.

۱۱ – با بی‌رحمی اولویت‌بندی کنید. اگر در زمانی که بچه‌ها خیلی کوچکنند، والدین هر دو به صورت تمام‌وقت کار می‌کنند، هیچ راهی برای انجام هیچ کار اضافی در طول هفته وجود نخواهد داشت. تنها راه حل برای شما این است که شب‌ها آن قدر زود بخوابید که صبح سر حال از خواب بیدار شوید. اخلاق کودک شما تا حد زیادی وابسته به اخلاق شماست. اگر شما خوش‌اخلاق و سرحال باشید، او نیز همین گونه خواهد بود. به‌هر حال نگران نباشید. این سال‌ها تا ابد ادامه نخواهد داشت. کودکان خیلی زودتر از آن که فکرش را بکنید، بزرگ می‌شوند. شما بتدریج او را عادت می‌دهید که کارهایش را خودش انجام دهد.

فشار و تنش‌های زندگی مدرن، روابط کودکان و مادران را تحت‌تاثیر قرار داده است؛ روابطی که یاد مسیر زندگی را هموارتر سازد. کودکان در سایه این روابط رشد می‌کنند و شکوفا می‌شوند. اگر اولویت اول ما در زندگی حفظ این روابط باشد، هر کار دیگری برایمان آسان‌تر خواهد شد.

منبع: Parenting

سرمایه اندک در آمد بالا
فروش خط تولید فیلترهای خودرو (دستی، نیمه، تمام اتومات)
مشاوره رایگان، تأمین مواد اولیه، تضمین خرید
با مجوزات رسمی و اختیارات ملی
www.filtersazanesabz.ir
۰۲۱-۲۲۲۸۳۹۱۵ ۰۲۱-۲۲۲۸۳۹۱۸
۰۶۴۱-۲۲۶۴۰۰۶ ۰۶۴۱-۲۲۶۴۰۲۷

جاده قدیم قم - شهر سنگ
کارخانه‌ای به مساحت ۶۴۰۰ متر زمین
۲۸۰۰ متر سوله و ساختمان
با کلیه امکانات و سند
۰۹۱۲۳۳۰۱۵۱۲ - ۰۹۱۲۱۱۳۲۲۳۳

شهرک صنعتی پرند
۴۵۰۰ متر زمین ۴ دیواری شده
۴۰۰۰ متر سالی اسکلت فلزی استاندارد
در ۲ طبقه نیمه کاره فوری فروشی
۴۶۸۶۶۵۰۴ - ۰۹۱۲۵۶۴۳۵۱۴

سارا
jamejamsara.ir
تجربه زندگی با جام جم سارا

از بادکنک و لیوان تا سبدهای فلزی روی دیوار

گلدان‌های بادکنکی

مریم اسدی

در هر خانه‌ای لیوان‌هایی پیدا می‌شود که از هر دست، یکی دو عددش شکسته است؛ همچنین لیوان‌هایی که تازگی روز اول خود را از دست داده‌اند و برای اهل خانه دلچسب به نظر نمی‌آیند؛ مانند لیوانی که روزی جای مسواک‌ها بوده است. هم می‌توان این لیوان‌ها را دور ریخت و هم با همین یکی دو لیوان باقی‌مانده می‌توان وسایل زیبایی ساخت؛ وسایلی که هم یک بار دیگر قابل استفاده باشند و هم زیبا به نظر بیایند.

تهیه یک گلدان جدید و فانتزی همان کاری است که با این لیوان‌ها می‌توانید انجام دهید. گلدان‌هایی که بیشتر مناسب یک یا دو شاخه گل هستند و برای دسته گل‌های بزرگ قابل استفاده نیستند. برای شروع چند بادکنک رنگی تهیه کرده و سعی کنید بادکنک‌ها رنگ‌های شاد داشته باشد

تا فضای خانه شما را صمیمی و زیباتر کند. حالا حدود یک سانتی‌متر از محل باد کردن بادکنک را ببرید. با این کار می‌توان از حالت ارتجاعی بادکنک کمک گرفت و لیوان را داخل آن قرار داد. البته این کار در ابتدا کمی سخت به نظر می‌آید اما مطمئن باشید آن‌قدرها هم که فکر می‌کنید، دشوار نیست و اگر دست به کار شوید و تعدادی از این گلدان‌ها در رنگ‌های متفاوت تهیه کنید، متوجه می‌شوید ارزش این زحمت را دارد و بعد از لیوان اول، به قول معروف دست‌تان راه می‌افتد و کار راحت‌تر می‌شود.

یادتان باشد پیش از قرار دادن لیوان در بادکنک، در لیوان را توسط یک مقوای ضخیم‌تر یک دایره به قطر سه سانتی‌متر در آن ایجاد کرده‌اید، بپوشانید. در نهایت هم قسمت بالای بادکنک را داخل سوراخ روی مقوا قرار دهید. به این ترتیب با کمی دقت می‌توانید تعدادی گلدان کوچک و رنگارنگ داشته باشید.

شن‌های رنگارنگ، گلدان‌های زیبا

باز هم با استفاده از همین لیوان‌های بدون استفاده یا گلدان‌های کوچک و بلوری قدیمی، می‌توانید گلدان‌های جدید بسازید. برای شروع کار به شن‌های رنگی احتیاج دارید که براحتی و با قیمت پایین می‌توانید آنها را تهیه کنید. رنگ شن‌ها به سلیقه شما بستگی دارد اما حداقل باید از دو رنگ متفاوت و متضاد استفاده کنید. ابتدا رنگ شماره یک را کف لیوان بریزید، وقتی کمی لیوان پر شد رنگ شماره دو را روی آن ریخته و این کار را تکرار کنید تا بیشتر لیوان پر شود. البته با کمی ذوق می‌توانید به این شن‌ها حالت‌های مختلف بدهید برای مثال می‌توانید لیوان را کمی کج نگه داشته و شن‌ها را بریزید، تا کار شما زیباتر شود. این کار بسیار آسان است اما به قدری دقت، هنر و صبر نیاز دارد. مطمئن باشید به این شیوه می‌توانید گلدان‌های جدید و جذابی داشته باشید که قرار گرفتن تعدادی از آنها با رنگ‌های جذاب و شاد کنار یکدیگر، همه را مجذوب خود می‌کند. داخل شن‌ها هم می‌توانید یک یا دو شاخه گل مصنوعی زیبا قرار دهید تا گلدان شنی شما جلوه بیشتری پیدا کند.

آشپزخانه‌ای زیباتر از گذشته

از حد آنها را سنگین کنید. با این شیوه هم وسایل کوچک آشپزخانه جای مشخصی دارند و گم نمی‌شوند و هم دکوراسیون جدید آشپزخانه، این محیط را جذاب‌تر می‌کند.

آشپزخانه یکی از مهم‌ترین قسمت‌های هر خانه است؛ خانم‌های خانه‌دار هم آشپزخانه را قلب خانه می‌دانند. اما برای این که بتوان در آشپزخانه راحت‌تر بود و بسادگی کارهای روزانه را انجام داد باید نظم و چیدمان خاصی برای آشپزخانه در نظر بگیریم که راحت‌تر بتوانیم به تمام قسمت‌ها و وسایل دسترسی داشته باشیم. البته معنای در دسترس بودن وسایل نباید به هم ریختن نظم آشپزخانه باشد، زیرا در محیط‌های شلوغ کار کردن سخت‌تر خواهد شد. امروز برای نظم دادن به وسایل کوچک آشپزخانه یک پیشنهاد برای‌تان داریم.

معمولاً در تمام آشپزخانه‌ها وسایلی هستند که به‌رغم اندازه کوچک‌شان این قدرت را دارند که کابینت‌ها را به هم ریخته و نامرتب کنند. پیشنهاد ما این است که چند عدد سبد حصیری یا پلاستیکی تهیه کنید و این وسایل ریز را درون آنها بریزید و سبدها را درون کابینت‌ها یا حتی روی دیوارهای آشپزخانه قرار دهید. برای این کار یکی از دیوارها را به این کار اختصاص دهید. تعدادی سبد با اندازه‌های مختلف تهیه کنید. اگر به سبدهای فلزی هم علاقه دارید می‌توانید این نوع را انتخاب کنید.

سپس سبدها را به دیوار پیچ کنید. البته بهتر است سبدها به‌گونه‌ای نصب شوند که بشود آنها را جا به جا کرد تا برای نظافت آنها هم مشکلی نداشته باشید. در کنار این سبدها می‌توانید لیوان‌های فلزی و چند کفگیر را هم به دیوار متصل کنید تا فضای زیباتری داشته باشید. دقت کنید این سبدها با توجه به جنس‌شان وزن‌های متفاوتی را تحمل می‌کنند پس نباید بیشتر

زیور آلات قدیمی یا امروزی؟

دختران جوان معمولاً به زیورآلات علاقه بسیاری نشان می‌دهند اما شاید پس از مدتی دیگر برایشان تکراری شود و به آنها علاقه‌ای نشان ندهند و این وسایل بروند کنار دیگر زیورآلاتی که در جعبه‌ای تنها مانده‌اند. اما اگر شما کمی خلاقیت داشته باشید، می‌توانید از همین زیورآلات قدیمی که جذابیت خود را از دست داده‌اند، به شکلی جدید و متفاوت استفاده کنید. برای این کار تمام زیورآلات قدیمی را جمع کنید تا بتوانید یک بار دیگر آنها را از نظر ظاهر بررسی کنید. اگر به نظافت نیاز دارند کاملاً برق‌شان بیندازید. فراموش نکنید هر کدام از زیورآلات باید به شیوه‌ای خاص تمیز شود تا زیبایی خود را حفظ کند. حالا آنهایی را که با سلیقه شما همخوانی دارد جدا کنید و دور یک بطری یا گلدان بپیچید. هر گلدان یا لیوان را با یک طرح و رنگ تزئین کنید.

تمام این کارها بسیار ساده و پیش پا افتاده است و مهم‌تر از همه این که به هزینه زیادی هم احتیاج ندارد. اما با همین کارهای ساده می‌توانید خانه خود را زیباتر کنید.

آینه‌های دست‌ساز

بعضی وقت‌ها فقط کافی است یک تغییر بسیار کوچک در محیط خانه ایجاد کنید تا حال و هوای خودتان عوض شده یا تغییری اساسی در فضای کلی خانه ایجاد شود. پس اگر احساس می‌کنید محیط خانه‌تان یکنواخت شده، به فکر تغییرات بزرگ با هزینه‌های بالا نباشید؛ به جای این کار، کمی از ذوق و خلاقیت خودتان استفاده کنید و تغییری کوچک در خانه ایجاد کنید. این تغییرات جزئی و کوچک، بخصوص زمانی که کار، گروهی است و همه اعضای خانواده در آن نقش داشته‌اند، می‌تواند حس و حال خوبی به شما و دیگر اعضای خانواده‌تان ببخشد. اگر شما هم به فکر ایجاد چنین تغییری هستید، بد

نیست یک آینه جدید به خانه‌تان اضافه کنید، چون اضافه شدن یک آینه، علاوه بر استفاده‌های معمول می‌تواند نور بیشتری به خانه بیخشد و در نتیجه برای آپارتمان‌های کوچک امروزی بسیار مناسب خواهد بود. بنابراین به‌طور کلی، می‌توان گفت اضافه کردن یک آینه به خانه در بزرگ‌تر و دلبازتر به نظر رسیدن محیط تأثیر زیادی دارد، اما لازم نیست برای تهیه این آینه، هزینه زیادی هم بپردازید. پس به جای خرید آینه، به ساخت یک آینه فکر کنید و خودتان این کار را انجام دهید.

برای شروع کار، به یک آینه و یک چوب بزرگ‌تر به عنوان قاب آینه احتیاج دارید. برای تزئین قاب هم می‌توانید از تیل‌های رنگی استفاده کنید. اول از همه، باید آینه را با استفاده از چسب اکوارיום، روی کار بچسبانید. البته برای

سهولت کار می‌توانید برای این بخش از ساخت آینه از فردی دیگر کمک بگیرید و چسباندن آینه را به فردی

بسپارید که آینه را از او خریده‌اید.

آینه را که روی کار قرار دادید و آن را چسباندید، نوبت به تزئین قاب آینه می‌رسد. حالا باید تیل‌ها را یکی یکی با چسب اکوارיום یا چسب چوب روی کارتان بگذارید و آنها را بچسبانید. البته برای زیباتر شدن کار، خوب است تا جایی که امکان دارد، فاصله میان تیل‌ها را کم کنید و آنها را نزدیک به هم بچسبانید. کارتان که تمام شد، یک بار از فاصله دورتر آینه را نگاه کنید و با دقت ببینید تیل‌ها بدرستی سر جای خودشان قرار گرفته‌اند یا نه. اگر آینه‌تان، ایرادی داشت باید زودتر و قبل از این که تیل‌ها خشک شود، آن ایراد را برطرف کنید و اگر هم مشکل خاصی دیده نمی‌شود، می‌توانید بگذارید تا خشک شود و بعد از آن استفاده کنید.

چگونه زندگی زناشویی شیرین‌تری داشته باشیم؟

لیلا رعیت

زوج‌های جوان بسیاری را می‌بینیم که روزی با هزاران امید و آرزو، آشیانه عشق‌شان را ساخته و پا به زندگی مشترک گذاشتند، اما پس از چندی آسمان خانه‌شان ابری می‌شود و چشم‌هایشان بارانی. این در حالی است که اطرافیان، ظاهرا مشکل خاص و حادی در زندگی آنها نمی‌بینند، اما زن و شوهر جوان عاشق پیشه دیروز، روز به روز نسبت به یکدیگر دلسردتر می‌شوند تا این که کم‌کم کار به طلاق عاطفی می‌انجامد. هرگز اجازه ندهید زندگی مشترک شما به این سمت کشیده شود. تفاوت‌هایی بین زن و مرد وجود دارد که اطلاع نداشتن از آنها، پراحتی می‌تواند میان بهترین زن و شوهرها را هم شکرآب کند. این توصیه‌ها را جدی بگیرید تا از بروز انواع مشکلات جلوگیری کنید:

آقایان بخوانند

• به درددل‌های همسرتان خوب گوش کنید: زنان بیشتر از مردان به حرف زدن نیاز دارند. آنها دوست دارند کوچک‌ترین مشکلی را که برایشان پیش می‌آید با شما در میان بگذارند، کلی صحبت کنند و از ناجوانمردی‌های روزگار بنالند. اگر شما ساکت بمانید و حرف‌های همسرتان را با حوصله گوش کنید، او عاشقتان می‌شود و شما را همان مردی می‌بیند که در رویاهایش جستجو می‌کرده. اما بسیاری از آقایان به محض شنیدن مشکل همسرشان احساس می‌کنند موظفند برای او راه‌حلی پیداکنند و هنوز او جمله‌اش را تمام نکرده، چند راه‌حل تر و تمیز که از لحاظ خودشان مو لای درزش نمی‌رود به او ارائه می‌دهند و تعجب می‌کنند که چرا این زن قدرشناس، به جای آن که از او متشکر باشد، قهر می‌کند و از اتاق بیرون می‌رود. اگر به فکر حفظ روابط عاطفی‌تان هستید، به جای راه‌حل ارائه کردن، ابتدا به گلایه‌هایش گوش کنید و سپس با هم دنبال راه چاره‌ای بگردید.

• اجازه دهید هر حسی که می‌خواهد داشته باشد: به او نگویید عزیزم، تو نباید بترسی، نباید نگران باشی، چرا از این چیز خوست می‌آید و از آن یکی بدت می‌آید؟! سعی نکنید با دلیل و منطق از او بخواید عصبی نباشد یا احساسات شدید داشتن را رها کند. این کار به هیچ وجه حس او نسبت به آن مساله را تغییر نخواهد داد و فقط باعث می‌شود فکر کند که شما در کش نمی‌کنید. احساساتی بودن دلیل و منطق نمی‌خواهد. فرض کنید شما به تیم ورزشی خاصی علاقه‌ای شدید دارید و هنگامی که آن تیم در حال بازی نتگانتگ با تیم حریف است، یک ریز در حال ابراز هیجان و عرق ریختن هستید و دعا می‌کنید تیم محبوب‌تان برنده شود. ناگهان همسرتان از آشپزخانه به اتاق می‌آید تا به شما چیزی بگوید و شما را در آن

حالت هیجان‌زده می‌بیند. آیا خوشتان می‌آید که به شما بگوید: چرا این قدر احساساتی هستی؟ خب حالا تیم مورد علاقه‌ات برنده نشود؛ آسمان که به زمین نیامده است! براستی عکس‌العمل شما در مقابل این حرف همسرتان چه خواهد بود؟ آیا خوشتان می‌آید و حرفش را می‌پذیرید، یا احساس می‌کنید همسرتان صدها سال با شما فاصله دارد ؟ اگر چنین است، شما هم سعی نکنید در مورد احساسات وی نظر بدهید.

• از معذرت‌خواهی‌ی نترسید: همه ما انسانیم و ممکن الخطا. باید تلاش کنیم کارهای خوب انجام دهیم و از انجام

اشتباهات آگاهانه بپرهیزیم، اما در هر صورت، خطاکردن بخشی از زندگی روزمره همه ماست. مهم این است که اشتباه‌مان را بپذیریم و سعی در جبران‌ش داشته باشیم. هیچ گاه سعی نکنید گرد و خاک اشتباهات‌تان را زیر فرش پنهان کنید یا با بداخلاقی و دادوفریاد، همسرتان را بترسانید تا جرات نکند اعتراضی داشته باشد. همچنین اشتباهاتان را تقصیر دیگران نیندازید، بلکه مرد و مردانه در چشمان

صرف نیبید.

• در کارهای خانه به او کمک کنید: هرگز این گونه فکر نکنید که تنها وظیفه شما، کار بیرون است و پس. شما عصر از سر کار به خانه می‌آیید و نیاز به استراحت دارید، اما همسرتان هم، چه شاغل باشد و چه خانه‌دار، از صبح تا آن لحظه زحمت کشیده و کمتر از شما خسته نیست. سعی کنید در بعضی از کارهای خانه به همسرتان کمک کنید. این کار

او را شاد می‌کند و به او می‌فهماند که شما پابه‌پای او در امور زندگی مسئولیت‌پذیرید و قدر تلاش‌هایش را می‌دانید. خانم‌ها معمولا شوهری را دوست دارند که به آموزش و سرگرم کردن بچه‌ها علاقه نشان می‌دهد.

خانم‌ها بخوانند

• غر نزنید: از هر صفت شوهرتان که ناراضی هستید، هرگز غر نزنید. راه‌های بهتری هم برای حل و فصل مشکل وجود دارد و دلیلی ندارد که شما بدترین‌ش را انتخاب کنید. هیچ مردی شنیدن گله‌گذاری‌های شبانه‌روزی همسرش را دوست ندارد و بزودی نسبت به او سرد و دلزده می‌شود. گویی هر روز مقابل آینه‌ای می‌ایستد که جز بدی‌هایش، چیز دیگری را نشان نمی‌دهد. اگر شوهر شما ایرادهایی دارد، خوبی‌هایی هم در وجودش هست. آنها را با تشویق پرورش دهید و اشتباهاتش را هم با لحنی درست گوشزد کنید تا غرورش خدشه‌دار نشود.

• هیچ گاه او را در مقابل دیگران تحقیر نکنید: هر مردی نیاز دارد که به غرورش احترام گذاشته شود و در این میان بیشترین توقع را از همسرش دارد. اگر یک زن در حضور دیگر افراد شوهرش را با کلام یا حتی نگاهی تحقیرآمیز کوچک کند، خطایی نابخشودنی در قلب آن مرد برجا گذاشته و خشمی را در دل او شعله‌ور ساخته که دیر یا زود، دودش در چشم خودش خواهد رفت. به شوهرتان احترام بگذارید و به او در مقابل دیگران اهمیت بیشتری بدهید.

• سعی کنید شوهرتان را خوشحال کنید: به خوبی‌های همسرتان فکر کنید و این‌که زندگی مشترک‌تان چه جنبه‌های مثبتی دارد. به ظاهر خودتان و زندگی‌تان توجه و سعی کنید شادابی‌های وجودتان را با همسرتان تقسیم کنید. خستگی‌ها و ناراحتی‌ها را از تنش به درآورید و به او امنیت عشقی بدهید تا تحمل نامایمات زندگی برایش راحت‌تر شود. سعی کنید از آن دسته زنانی نباشید که ۹۵ درصد زندگی‌شان مرتب است، اما آنها همان ۵ درصد معیوب را زیر ذره‌بین بزرگ می‌کنند و بذر سردی را در آن فضا پرورش می‌دهند.

• در روابط جنسی بی‌حس و حال نباشید: سعی کنید متوجه شوید شوهرتان از چه چیزهایی خوشش می‌آید و آنها را رعایت کنید. خلاق باشید و مرتب با حرکاتی که برای او لذت‌بخش است، غافلگیرش کنید. سعی کنید در این زمینه مطالعاتی هم داشته باشید.

• کار او به شما هم مربوط است: معمولا آقایان دوست دارند تا حدودی همسرشان را در جریان کارهایشان قرار دهند. شما باید گوش‌ی شنوا به حرف‌هایش داشته باشید و به پیشرفت شغلی شوهرتان اهمیت دهید. سعی کنید در مورد اوضاع کارش اطلاعاتی به دست آورید تا گهگاه بتوانید راهکارهایی درست ارائه کنید.

شریعت‌پناهی در پاسخ به این پرسش که با تمام این تفاسیر زن و شوهر خوب بودن بهتر است یا پدر و مادر خوب، می‌گوید، اگر هر دوی این وظایف با هم اعمال شود بسیار ایده‌آل است، ولی اغلب، یکی از این وظایف نادیده گرفته می‌شود. او تصریح می‌کند، زن و شوهر خوب و صمیمی بودن ملاک اولیه برای داشتن آرامش و تربیت خوب فرزندان و محور اصلی زندگی خانوادگی است و نباید از یاد برد که تامین نیازهای عاطفی و جنسی و دستیابی به آرامش از جمله مواردی است که موجب می‌شود فرد با تلاش و همت بسیار دوره تجرد را رها و وارد دوران تاهل شود تا بتواند این قبیل نیازهایش را به حداقل رسانده و تامین کند. پس اگر زن و شوهر نتوانند در زندگی مشترک به نیازهای شخصی‌شان دست یابند، حتی با خوشبختی فرزندان هم اقعاع نخواهند شد و همواره ناخشنودند.

این روان‌شناس با تاکید بر این که زندگی یک موهبت تکرارنشدنی است، می‌گوید: هر انسانی فقط یک بار فرصت زندگی کردن دارد. اگر پدر و مادر در کنار توجه به آرزوی فرزندان، در برآوردن آرزوها و اقعاع نیازهای زن و شوهری خود بکوشند، این منفعت را دارد که هم والدین از زندگی صمیمانه و عاشقانه خود لذت بیشتری می‌برند و هم فرزندان در سایه صلح و سازش پدر و مادر به آرامش می‌رسند و این از ارکان یک زندگی سالم و پویاست. در این نوع زندگی شرایط به‌گونه‌ای است که فرزندان از روابط محبت‌آمیز و صمیمانه والدین الگوبرداری کرده‌و همین ارتباط سالم را باهمسر آینده‌خود برقرار می‌کنند.

پس همراه با پدر و مادر خوب بودن، زن و شوهری خوب هم باشید و به‌دنبال آن باشید که چگونه و از چه راه‌هایی می‌توانید یکدیگر را به کام رسانده و خوشبختی را در خود نهادینه و در استحکام آن بکوشید و در صورت پیشی گرفتن از جایگاه زن و شوهری یا جابه‌جا شدن این نقش، آن را به جای واقعی و اصلی خود برگردانید و بدانید زن و شوهر خوب به احتمال زیاد پدر و مادر خوبی خواهند بود، ولی هر پدر و مادر خوبی لزوما زن و شوهر خوبی نیستند!

هشدار! بچه جای همسرتان را نگیرد

دارند باز هم چیزی بدهکار می‌شوند.

شریعت‌پناهی بیان می‌کند، پدر و مادرهای امروزی به اشتباه تصور می‌کنند اگر از روابط همسری خود بکاهند و تمام توجه را معطوف فرزندان کنند و حتی کوچک‌ترین مسائل فرزند را مدنظر قرار دهند و نسبت به آن حساس باشند، به آنها می‌گویند پدر و مادر خوب! ولی آنان کلید تربیت را گم کرده‌اند و این مسیر تربیت، پایانی جز والدین بدهکار و فرزندان طلبکار ندارد و اگر والدین قسمتی از این تلاش و توجه را صرف خود نکنند، دیگر سهمی از انرژی برای انجام وظایف زناشویی به آنان تعلق نمی‌گیرد و همه انرژی روی فرزندان متمرکز می‌شود. او ادامه می‌دهد، تمرکز روی کودک باعث بالا رفتن سطح توقع فرزند شده و وقتی کودک بفهمد که در مرکز توجه قرار دارد، خودخواه بار می‌آید و این امر، فرصت پویایی شخصیت را از فرزند می‌گیرد و این موضوع در خانواده‌های تک‌فرزند بیشتر دیده می‌شود. این روان‌شناس می‌افزاید، اگر در برهه خاصی روی شخصیت کودک کار نشود تبدیل به شخصیتی ایستا و منفعل می‌شود؛ شخصیتی که تحمل آن برای خود فرزند و حتی والدین قابل قبول نیست!

این روان‌شناس تصریح می‌کند: زن و شوهری که فرزند را حلقه اتصال خود بداندن و یکدیگر را به خاطر فرزند تحمل کنند یا حتی بر زبان آورند که فقط به خاطر بچه با تو مانده‌ام در روزگار ما بسیار زیادند. این نوع زن و شوهرها بیشتر از آن که در پی خوشبختی خود باشند به دنبال بدبختی‌های خود می‌گردند و از این که برای خود نمی‌توانند کاری کنند، خوشبختی گمشده خود را در فرزندان جستجو کرده و بیش از حد روی درس خواندن و موفقیت تحصیلی و شغلی فرزندان تاکید می‌کنند که این خود هم برای زن و شوهر و هم فرزندان اضطراب‌زاست.

الهام طباطبایی

روی نیمکت رنگ و رو رفته پارک نشسته و طبق معمول هر روز، کودکی و جوانی‌اش را مرور می‌کند؛ با خودش می‌اندیشد زمان زیادی است که راجع به گذشته و خاطرات آن، فکر نکرده است، خاطراتی که وقتی از نظر خودش، برای بار اول برای نوه‌هایش تعریف می‌کند، تعدادی با حوصله گوش می‌دهند و تعدادی از آنها هم غرغرکنان به رویش می‌آورند که برای بار هزارم است که دارد این حرف‌ها را می‌زند و باز این زمان‌هاست که دل کوچکش، که همچون کودکی زودرنج و نازک شده، می‌گیرد.

با خودش فکر می‌کند، چطور تمام ریز و درشت کودکی‌اش را به یاد دارد، اما یادش نمی‌آید چه زمانی از خانه خارج شده است و حتی یادش نمی‌آید به کسی در خانه گفته است به پارک می‌آید یا نه!

سالمندی یک فرآیند گریزناپذیر برای همه افراد جامعه است. براساس تعریف سازمان بهداشت جهانی، سالخوردگی به معنای فرسودگی ساختمان ارگانیسم بدن است که بر اثر دخالت زمان به‌وجود می‌آید، اما جوان‌ترها دقت کنند که فرسودگی، دلیل ناتوانی نیست.

نهم مهر روز جهانی سالمند است، درست است که جهان یک روز را به نام سالمندان نامگذاری کرده، اما باید ببینیم هر جامعه‌ای به چه اندازه در سال و نه در این روز خاص به جایگاه و وجود سالمند که مایه برکت و سرمایه‌های جامعه هستند، اهمیت می‌دهد.

تاثیر مذهب روی سلامت سالمندان

یکی از شاخص‌های سلامت روان در دوره سالمندی، معنویت می‌باشد؛ افراد وقتی پیر می‌شوند می‌توانند تجربیات و افکار گذشته را برای درک بیشتر عالم سازماندهی کنند، گرچه ممکن است حضور در خدمات عبادی خارج از منزل مشکل‌تر باشد، اما شخص سالمند برای تفکر و اندیشیدن در خلوت وقت بیشتری دارد.

در بین شیوه‌های مقابله‌ای برای کاهش اثرات سالمندی، تقویت روحیه و اعتقادات مذهبی و شرکت آنان در مراسم مذهبی و انجام فرایض دینی مانند نماز، نقش مهمی در پیشگیری از انزوای و افسردگی، ایجاد آرامش روانی، امیدواری و رضایت از زندگی در سالمندان دارد که می‌توان با انجام مشاوره‌های روانی و مذهبی آنان را نسبت به زندگی امیدوار ساخته و سلامت روان آنها را تأمین کرد.

جایگاه سالمندان در جامعه

با مدرن شدن جامعه، تغییراتی در جایگاه سالمندان اتفاق افتاده، که موضوع بسیار مهمی است، زیرا سالمندان در جامعه سنتی، کارکردهای مهم و اساسی داشتند؛ مثل انتقال فرهنگ، آموزش و... در واقع آنها نوعی حافظه جمعی و تاریخی جامعه‌ای بودند که به آن تعلق داشتند، آنها همچنین در نگهداری فرزندان کمک می‌کردند و احساس مفید بودن را هیچ‌گاه از دست نمی‌دادند.

دکتر محمدحسین ایمانی جاجرمی، جامعه‌شناس، در گفت‌وگو با جام‌چم، ضمن اشاره به مسائل فوق می‌گوید: در این جامعه‌ای که مدرن شده است و خانواده‌ها از نوع گسترده به شکل خانواده هسته‌ای درآمده‌اند و زندگی در خانه‌های حیاط دار و دور هم به آپارتمان‌نشینی تغییر کرده، باعث شده است به طور کل شکل روابط و ساختار اجتماعی و بالطبع جایگاه سالمندان در اجتماع، تغییر پیدا کند.

وی می‌افزاید: جامعه مدرن امروزی، به افراد نگاه ابزاری دارد، یعنی این که هر کس چقدر توان دارد و به چه مقدار می‌تواند درآمد ایجاد کند، بنابراین در این وضع جدید، سالمندان به نوعی منزلت و جایگاه خودشان را از دست داده‌اند، برای همین هم هست که، بعضی بخش‌های اجتماعی، فرهنگی و اخلاقی، اکنون الزامی برای برنامه‌ریزی این قشر احساس کرده‌اند، اما در کل با این که سالمندی در جامعه ما نرخ رو به رشدی دارد، متأسفانه هنوز به طور کامل تبدیل به یک مساله قابل بررسی نشده است.

ایمانی جاجرمی با اشاره به این که، در بعضی از جوامع برای سالمندان برنامه‌های بسیار خوبی تعریف شده است، می‌گوید: بر خلاف جامعه ما که در بعضی موارد سالمند را به نوعی به خانه سالمندان تبعید می‌کنیم، در بعضی از جوامع بحث سالمندی یکی از مهم‌ترین مساله‌ها و دغدغه‌های کشور است و آنها خانه‌های بسیار خوب، با همه امکانات در بهترین جای شهر را به سالمندان اختصاص می‌دهند، مرتب برای آنها سفرهای تفریحی برنامه‌ریزی می‌کنند و در فعالیت‌های هنری شرکتشان می‌دهند و به طور کلی این سالمندان از وضع خود راضی هستند.

وی ادامه می‌دهد: این در حالی است که در جامعه ما دستگاه‌های خدماتی، مثل شهرداری یا دستگاه‌های مرتبط دیگر، اصلاً به مسائل سالمندان توجه ندارند؛ اما بهتر است در سیاست‌های شهرسازی و برنامه‌های مدیریت شهری به مسائل این قشر خاص هم توجه کنند. مساله این است که ما سالمندی را به عنوان واقعیت بپذیریم و نیازهای سالمندان را ببینیم، بشناسیم و این نیازها را در برنامه‌ریزی‌های جامعه لحاظ کنیم.

پدربزرگ و مادر بزرگ عزیز، ازدواج کنید

در قدیم از ازدواج سالمندان با عنوان «عشق پیری» یاد می‌کردند و در نگاه مردم این کار قابل قبول نبوده و ازدواج آنها برای فرزندان و اطرافیان هم قابل تحمل و پذیرش نبود؛ البته هنوز هم آنقدرها که باید، این مساله فرهنگ‌سازی نشده، اما به نسبت سال‌های دور، دید افراد نسبت به این مساله بهتر شده و خوشبختانه آمارها هم نشان می‌دهد تعداد ازدواج مجدد سالمندان بعد از فوت همسر یا در بعضی موارد نادر، بعد از جدایی بالاتر رفته است.

در صورت فوت همسر، فرد مجبور است به دلیل باورهای غلط اجتماعی و اثبات وفاداری خود به همسرش، تا پایان عمر تنها زندگی کند، در صورتی که وفاداری تنها زمانی معنا می‌دهد که فرد زنده است، ولی وقتی شریک زندگی می‌میرد معنای خود را از دست می‌دهد و حتی دین اسلام هم اجازه ازدواج مجدد را داده است، ازدواج نکردن و تنها ماندن سالمند در صورتی که شرایط آن را داشته باشد، خیلی منطقی نیست.

از سوی دیگر با ازدواج دوباره، هزینه‌های بالای زندگی، درمان و... بین دو طرف تقسیم می‌شود که این امر از بار مشکلات می‌کاهد؛ همین‌طور سالمندان مجرد، زیاد به کنترل سلامت خود علاقه‌مند نیستند و علائم افسردگی در آنان بیشتر مشاهده می‌شود، در حالی که سالمندانی که همسر دارند، از روحیه با نشاط‌تر و اعتماد به نفس بیشتری برخوردارند؛ پس پدربزرگ و مادر بزرگ عزیز، باز هم تا دیر نشده ازدواج کنید!

فرزندان سالمندانی که با ازدواج مجدد پدر یا مادر خود مخالف هستند، نباید این نکته را فراموش کنند که امروز برخلاف گذشته، زندگی خانوادگی از گستردگی گذشته برخوردار نیست و تنهایی سالمندان پس از فوت همسر، آثار سوئی بر روان آنها به جای می‌گذارد؛ فرزندان باید نگران والدین خود باشند و حتی برای آشنایی والد تنهای خود با یک همسر مناسب، برنامه‌ریزی کنند تا در نشست‌های خانوادگی و در رفت و آمدهای دوستانه با همکاران و همسایگان خود، اگر مورد خاصی وجود داشت موجبات آشنایی بیشتر صورت گیرد تا هم پدر یا مادر سالمندشان از تنهایی بیرون بیاید و هم این که، ازدواج آنها می‌تواند مقداری از نگرانی فرزندان هر دو برای امور والد سالمندشان کم کند.

در جستجوی راهی به جز خانه سالمندان

هر روز صبح که از خواب بیدار می‌شود، نگاهی به دیوارهای کاشی شده و تخت‌های کناری، می‌اندازد و چند لحظه‌ای طول می‌کشد تا به یاد آورد کجاست و برای چه آنجاست...

هر روز صبح طبق یک عادت عجیب به نفس کشیدن‌های هم اتاقی‌هایش دقت می‌کند تا مطمئن شود هنوز هستند! در حال حاضر، سرای سالمندان در کشور ما محلی است برای نگهداری از سالمندانی که یا جایی برای زندگی ندارند یا تحت شرایط خاص، وضعی دارند که خانواده ناچار است آنها را به این مراکز بپسارد، مثل آلزایمری‌های خیلی شدید که در آن شرایط، نگهداری از سالمند، احتیاج به تخصص و امکانات خاص دارد، اما در موارد بسیار محدودی هم، سالمندانی هستند که فقط به دلیل بی‌مهری فرزندان و قبول نکردن مسئولیت نگهداری کسی که تمام زندگی خود را به پای آنها ریخته‌اند، در سرای سالمندان، این واپسین لحظات عمر را هم می‌گذرانند، اما سالم هستند...

در حال حاضر هم همه نوع سرای سالمندان در کشور، آن هم با انواع نرخ‌ها وجود دارد؛ از خانه سالمندان کهریزک گرفته تا سراهای سالمندان خصوصی، با همه امکانات که از یک هتل مجهز، چیزی کم ندارد.

اما صرف نظر از همه امکاناتی که ممکن است در این مکان‌ها در اختیار سالمند قرار بگیرد یا نگیرد، سالمندانی که همه چیز را به خاطر دارند، هنوز به مرحله زندگی گیاهی نرسیده‌اند و دلشان تنگ می‌شود، از تنهایی و حس غمگینی و حس کنار گذاشته شدن رنج می‌برند.

تا آنجا که می‌توانید سالمندان را در کنار خود و در کنار نوه‌هایشان نگهداری کنید که هم برکت زندگی هستند و هم رضای خدا را به دنبال دارد، اگر امکان زندگی آنها در کنار تان نیست، در مرحله بعدی با حضور پرستار، او را در خانه خودش نگهداری کنید و مرتب به او سر بزنید، اما اگر تمام اینها امکان‌پذیر نبود، اگر واقعاً هیچ راه‌حل دیگری نبود، آن‌گاه برای آخرین راه، به سپردن آنها به سرای سالمندان بیندیشید ولی واقعا به عنوان آخرین راه!

الخور دگی

صحیح خانواده دورانی خیلی
پدران و مادران ما باشد

سالمند و افسردگی

مادر بزرگ چند وقتی است خیلی مایل نیست با کسی صحبت کند، حتی عادت غذا خوردنش هم تغییر کرده است، داروهایش را که به دستش می دهند، پنهان می کند تا دور از چشم دیگران، دور بیندازد، شب ها به جای خوابیدن مدام در خانه راه می رود، بی خواب و کلافه است، فرزندانش خیلی زود متوجه شدند که او به معنای واقعی، از خواب و خوراک افتاده است، هر گاه احساس می کند کسی متوجه او نیست به آرامی و به دور از چشم دیگران مثل کودکی که به دنبال بهانه است، آرام و بی صدا و بدون بهانه گریه می کند...

علائم افسردگی در سالمندان تفاوت چندانی با دیگر گروه های سنی ندارد، خلق گرفته، از دست دادن علائق، کم خوابی یا پر خوابی، کم اشتهایی یا پراشتهایی، کاهش تمرکز، احساس گناه، کاهش انرژی، ناامیدی، افکار مرگ و خودکشی از علائم شایع افسردگی است که در سالمندان با تفاوت در علائم خلق و از دست دادن علائق نسبت به گروه های سنی دیگر همراه است. افسردگی در سالمندان زمانی ظاهر می شود که فرد به انواع بیماری ها مبتلا است، نبود تحرک و ناتوانی حاصل از بیماری جسمی، سالمند را از فعالیت روزانه باز داشته و او را مستعد ابتلا به افسردگی می کند. اسکن های مغزی افرادی که برای اولین بار در دوره سالمندی دچار افسردگی شده اند، نشان می دهد بخش هایی از مغز این افراد جریان خون کافی دریافت نمی کنند؛ به جز استرس های زندگی، تغییرات شیمیایی در این سلول های مغزی نیز ممکن است احتمال افسردگی را افزایش دهد.

افسردگی در سالمندان نسبت به سنین پایین تر، مدت طولانی تری ادامه پیدا می کند و خطر بروز بیماری های قلبی را در آنها بیش از دو برابر می کند و احتمال خطر مرگ ناشی از بیماری ها را افزایش می دهد، افسردگی توانایی سالمند را برای بازتوانی پس از درمان بیماری ها کاهش می دهد؛ این بیماری همچنین احتمال خطر مرگ به دنبال حمله قلبی را بالا می برد؛ با توجه به این دلایل، اگر در خانواده تان فرد سالمندی وجود دارد، حتی اگر افسردگی او خفیف است، ترتیبی دهید بیماری او ارزیابی و درمان شود؛ زیرا افسردگی در سالمندان با احتمال بیشتری ممکن است به خودکشی بینجامد.

عضویت در کتابخانه، کار داوطلبانه، کلاس های گروهی، تماس با جامعه فارغ التحصیلان رشته خود و دوستان قدیمی، ملحق شدن به گروه های ورزشی، فعالیت در گروه های مذهبی و فعالیت های شغلی و کاری دیگر از جمله فعالیت هایی است که سالمندان را از خطر افسردگی نجات می دهد.

معصومیت کود کانه سالمندی یا آلزایمر

اسم خود را نمی داند، حتی از دیدن تصویر خود در آینه تعجب می کند، مرتب میل رفتن به ناکجا آبادی را دارد که حتی خودش نمی داند کجاست، پسر و دختر و نوه هایش را نمی شناسد و با آنها بد رفتاری می کند، لباس پوشیدن و خنده و گریه را فراموش کرده است، اختیار ادرار و مدفوعش را ندارد، انگار که ۸۵ سال پیش برگشته، زمانی که با کوله باری از امید و آرزو پا به عرصه هستی گذاشت...

آلزایمر به طور معمول، به دو صورت زودرس، یعنی زیر شصت و پنج سالگی و دیررس، بالای ۶۵ سال بروز می کند و متأسفانه، میانگین طول عمر پس از شروع این بیماری، ۸ سال است و وجود سابقه خانوادگی، در سرعت پیشرفت بیماری موثر است. در به وجود آمدن بیماری، تخریب حافظه خفیف است و به طور معمول به شکل فراموشی رویدادهای اخیر خود را نشان می دهد، مثل شماره تلفن، مکالمات و رویدادهای روزانه، اما با پیشرفت بیماری، اطلاعات حافظه کوتاه مدت، بیشتر آسیب می بیند ولی اطلاعات قدیمی حفظ می شود؛ علامت دیگر آلزایمر زبان پریشی (آفازی) است که به صورت شیوه سخن گفتن مبهم، قالبی، فاقد دقت و حاشیه پردازانه بروز می کند.

هم اکنون صد سال از زمانی که این بیماری شناخته شده می گذرد، ولی هنوز نتوانسته ایم جز به شناخت آن به چیز دیگری دست یابیم و سالمندان دچار آلزایمر، همچنان در بیماری خود و در رنج ناشی از آن هستند؛ گرچه داروهایی برای کمک به این بیماران ساخته و تهیه شده، ولی علت بیماری تقریباً ناشناخته است و فقط علائم افتراقی آن می تواند ما را در جدا ساختن این بیماری از دیگر بیماری های مشابه یاری کند. درمان بیماری آلزایمر، به طور معمول، دارویی و محافظتی است، اما، متأسفانه سیر بیماری پیش رونده و غیر قابل پیشگیری است، اما بد نیست بدانید، تحقیقات بسیاری درباره رابطه فشار خون و اختلالات شناختی سالمندان بویژه، آلزایمر صورت گرفته است که همگی آنها، رابطه فشار خون را با این اختلالات تأیید می کند.

همچنین، مصرف متعادل کلسیم، در کاهش احتمال بروز بیماری آلزایمر در سالمندی بسیار مؤثر است. مراقبت از یک بیمار مبتلا به آلزایمر در خانه کار مشکلی است و می تواند در بعضی مواقع بسیار طاقت فرسا باشد، زیرا هر روز مشکلات جدیدی پیش می آید که فرد مراقب، باید با آنها برخورد کند، این مشکلات شامل تغییراتی که در توانایی بیمار ایجاد می شود و نیز تغییرات در رفتار است، اما یکی از بزرگ ترین مشکلاتی که مراقبان با آن روبه رو می شوند نحوه برخورد با رفتارهایی است که از بیمار سر می زند. لباس پوشیدن، حمام کردن، غذا خوردن و سایر فعالیت های روزمره اغلب هم برای بیمار و هم برای مراقب او مشکل خواهد بود.

اما اگر بیمار مبتلا به آلزایمر در منزل دارید؛ مطمئن شوید همیشه او یک کارت شناسایی یا کارتی که آدرس و مشخصاتش روی آن نوشته شده، همراه داشته باشد؛ همچنین، همیشه یک عکس جدید از بیمار داشته باشید تا در صورت گم شدن او، بتوانید عکس را به پلیس ارائه دهید، اما از همه مهم تر این که برای امنیت سالمند مبتلا به آلزایمر، درهای خانه را همیشه قفل کنید.

چند توصیه کاربردی

۱- با تغییر افکار تان ابتدا احساسات خود را بهبود بخشید، نبودن فرزندان در خانه یا کمتر دیدن آنها، دلیل بر تنها ماندن نیست، بلکه نشانه این است که از این به بعد بیشتر وقتتان از آن خودتان است، مثبت بیندیشید و از آن به بهترین نحو استفاده کنید!

۲- با شرکت در اجتماعات، تورهای مسافرتی، انجمن های خیریه و اگر در توان شماست، کمک های داوطلبانه به این انجمن ها و در اختیار گذاشتن علم و تجربه خود، پیدا کردن دوستان جدید، مطالعه کردن، درد دل کردن، عضو شدن در گروه های اجتماعی و شرکت در ورزش های همگانی، بر تنهایی خود غلبه کنید.

۳- سعی کنید در این دوران دوستانی خبره و آگاه برای خود انتخاب کنید که آنها بسیار می توانند به شما کمک کنند.

۴- از خنده و تفریح نهایت استفاده را کنید تا حال روانی بهتری داشته باشید، هر نوع حادثه ناراحت کننده ای که در رسانه های جمعی یا در اطرافتان می شنوید فراموش کنید تا در روحیه تان اثر منفی نگذارد.

۵- برای تقویت حافظه و بالا بردن روحیه خود، کتاب های سرگرم کننده که پایان خوشی دارند، بخوانید.

توجه به سلامت روان

دوران پیری به علت ضعف و اختلال در حافظه، از دست دادن شغل و بازنشستگی، ترک فرزندان، مرگ همسر و ابتلا به بیماری های مزمن از مهم ترین دوره های زندگی است که باعث اختلال در سلامت روان و ناامیدی از زندگی می گردد؛ انزوای اجتماعی، افسردگی، ناامیدی از زندگی و دیگر مشکلات جسمی، روانی و اجتماعی از مسائل جدی مخل در سلامت روان سالمندان است.

دکتر اصغر کیهان نیا، مشاور و متخصص علوم رفتاری، در گفت و گو با جام جم، ضمن اشاره به اهمیت سلامت روان در دوران سالمندی، می گوید: به طور معمول سالمندی همراه با بازنشستگی است و این بازنشستگی، با شغل های متفاوت ربط دارد، به طور مثال یک کارمندی که می داند چه زمانی بازنشسته می شود با کسی که شغل آزاد دارد و شاید تا جایی که توان دارد به کار مشغول باشد، متفاوت است و در مورد دوم شاید فرد سالمند، بیکاری و احساس بطالت زمان بازنشستگی را نداشته باشد.

وی می افزاید: باید یادمان باشد که بازنشستگی در زمان سالمندی همراه با بطالت و احساس پوچی و به دنبال آن به وجود آمدن مشکلات روحی و روانی نیست، بلکه این دوره از زندگی، یعنی سالمندی و بازنشستگی، فقط یک مرحله طبیعی از زندگی است و نباید همراه با بطالت و احساس پوچی باشد.

سالمندانی که رابطه کاری شان با دستگاه هایی که در گذشته با آنها همکاری می کردند را حفظ کنند و سالمندانی که با خانواده هایشان زندگی می کنند، می توانند در انتقال فرهنگ بین نسل ها موثر باشند و بخصوص در قالب تعریف خاطرات و گفتن داستان برای نوه ها نیز نقش موثری در تربیت و نگهداری آنها دارند؛ مطالعات نشان داده خانواده هایی که با سالمندان زندگی می کنند فرزندان شان دچار آسیب پذیری کمتری می شوند. دکتر کیهان نیا در مورد بهداشت روانی سالمندان چند پیشنهاد دارد و می گوید: اولین پیشنهاد مربوط به برنامه ریزی خود سالمندان برای خودشان است، این که توصیه می شود اگر امکان دارد دو تا سه ساعت بعد از بازنشستگی به کاری مشغول باشند که استرس زان نباشد و با شرایط جسمی، روحی و روانی آنها سازگار باشد و همین طور تا حد امکان خود را به کارهای سبک منزل مشغول کنند تا احساس بطالت و پوچی و به دنبال آن افسردگی، بر آنها غالب نشود و از همه مهم تر این که مسائل مربوط به تغذیه خود را رعایت کنند که تغییر در برنامه غذایی اول از همه سلامت جسم و به دنبال آن، سلامت و بهداشت روانی را در پی دارد.

وی می افزاید: مساله بعدی مراقبت اطرافیان از سالمند است، اطرافیان سالمند، هم از نظر غذایی و سلامت جسمی باید مراقب سالمند باشند و هم از نظر روحی و روانی که البته در همه این مسائل باید حد و حدودی را رعایت کنند، آنها اگر بیش از حد مراقب سالمند باشند و مثل کودکی با او رفتار کنند، به سالمند حس بدی دست خواهد داد، اما با رعایت حد و حدود باید بدانند که آنها نیاز به محبت و احترام و از همه مهم تر به قدرشناسی نیاز دارند؛ این که بدانند اگر در سراسر زندگی شان زحمت فرزندان را کشیده اند، زحمتشان به هدر نرفته و فرزندان قدرشناس آنها و کارهایشان هستند، در سلامت روحیه و روان آنها تاثیر بسیار خوبی برجا می گذارد.

طرح: علیرضا کریمی مقدم

افسرده‌گی سالمندان

افسرده‌گی یکی از علائم شاخص سالمندی است.

آقای دکتر، نمی‌دونم چرا پدرم هر چی سنش میره بالاتر افسرده‌تر می‌شه! درست از زمانی که ما از خونه خودش برديمش خونه سالمندان اینطوری شده! من بعد از ده سال که بهش سر زدم متوجه این معضل شدم! به نظرتون دلیل افسردگیش چی میتونه باشه؟!

به دلیل روحیه لطیف و دل نازک سالمندان می‌بایست بیشتر به آنها توجه کرد.

برو بیرون پسر! هزار بار گفتم وقتی می‌خوام برم دستشویی احتیاجی به توجه و مراقبت تو ندارم!

سالمندان به دلیل خصوصیت سنی بالا به اطرافیان خود بدبین و بی‌اعتماد هستند.

باز به چه جرمی منو بازداشت کردید؟!

مادرت امروز ازت شکایت کرده بهت مظنونه که دو سال پیش تو همسایه‌تون رو خفه کردی!

بہتر است در صورتی که سالمندان قصد ازدواج مجدد دارند با آنها مخالفت نکنیم.

پدر جان! من مخالفتی با ازدواج مجدد شما ندارم فقط می‌گم بایه خانوم در حد و اندازه خودتون ازدواج مجدد کنید! آخه زمانی که شما جشن تولد ۹۷ سالگیتون رو گرفتید، ایشون ۲۵ سالش شده.

بزرگ‌ترین مشکل این روزهای سالمندان مبتلا شدن به آلزایمر است.

الو...!

آژانس مسافرتی؟! بی‌رحمت یه بلیت خیلی عجله‌ای واسه گینه بیسائو برام تهیه کنید! پدرم آلزایمر داره... دیروز رفت سرکوچه سنگک بگیره سر از اونجا درآورده!

پیشنهاد می‌شود با آزمایشات دوره‌ای و منظم از سلامت روان سالمندان اطمینان حاصل شود.

روانی تویی...! آخه کیو دیدید هر روز صبح پاشه بره تست بده تا مطمئن بشه مشکل روانی نداره؟!

پدر جان... شب زود بخوابید فردا صبح باید بریم آزمایش!

آمادگی برای آمدن آبجی یا داداش

الهام طباطبایی

برای او که تنها نوه در خانواده پدری و مادری بوده است و کانون توجه همه، حالا با به دنیا آمدن این موجود کوچک، سخت است که بعد از چند سال یکه تازی، توجهات را و مهم تر از همه، پدر و مادرش را با این رقیب کوچک قسمت کند؛ مدام در ذهنش به دنبال راهی برای از میدان به در کردن او و یا رقابت در بیشتر مورد توجه قرار گرفتن از سوی پدر و مادر و پدر بزرگ ها و مادر بزرگ ها می شود.

یکی از دغدغه های هر خانواده ای برای داشتن فرزند دوم تصمیم گیری درخصوص فاصله سنی، شیوه های برخورد با کودک اول و حسادت های او و این که آیا والدین به دلیل افزایش وظایف و نقش هایی که با تولد فرزند دوم بر دوششان دارند، عملکرد مطلوبی خواهند داشت یا نه، است.

دکتر شیوا دولت آبادی، روان شناس و عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبایی، در گفت و گو با جام جم، درباره کارهایی که باید قبل از به دنیا آمدن فرزند دوم انجام داد، می گوید: اولین اقدام، قبل از به دنیا آمدن فرزند دوم، آماده کردن عاطفی فرزند اول برای اضافه شدن نوزاد به خانواده است، که این کار می تواند با تعریف داستان در این باره با خوشحالی و انتقال یک نوع مسئولیت عاطفی به فرزند اول باشد.

وی می افزاید: بعد از به دنیا آمدن فرزند دوم هم، باید والدین با کودک بالای سه سال گفت و گوی صادقانه ای

داشته باشند؛ وقتی به فرزند اول با صداقت بگویند که این فرزند تازه متولد شده نیاز به توجه دارد، باید تو هم در تعویض لباس و کارهای مربوط به او کمک کنی، کودک اول بسیار راحت تر می تواند این مساله را بپذیرد و با اهمیت دادن به او و سپردن کارهایی از قبیل لالایی خواندن و گفتن قصه برای کودک دوم می توان حس مهم بودن و مفید بودن را به فرزند اول القا کرد و همین طور کودک می تواند به درک متفاوت تر و لطیف تری نسبت به وقتی که توسط والدین بویژه مادر از او گرفته و صرف فرزند کوچک تر می شود، برسد.

وقت بیشتری برای فرزند اول بگذارید

به طور قطع زمانی که فرزند دوم در خانواده ای به دنیا می آید، مادر به دلیل ناتوانی این نوزاد و نیاز به

زمان زیاد برای برطرف کردن نیازهای او، وقت کمتری را می تواند برای کودک بزرگ تر که زمانی مادر، تمام وقت در اختیار او بوده است، صرف کند که همین مساله اگر به طور صحیح مدیریت و برنامه ریزی نشود، می تواند مشکلات بسیار زیادی را همراه داشته باشد.

دکتر شیوا دولت آبادی، روان شناس می گوید: وقتی مادر وقت کمتری را برای فرزند اول دارد

یعنی به نسبت گذشته زمان کمتری را می تواند صرف فرزند اول کند، بهتر است این

زمان های کم را از نظر کیفی تقویت کند و با دل دادن، توجه، دقت بیشتر و صحبت کردن های عاطفی در آن زمان های کم، کیفیت این رابطه را بالاتر ببرد و با کمک پدر و توجه بیش از پیش او به فرزند اول، این کم شدن وقت برای وی جبران شود.

دکتر دولت آبادی می افزاید: اگر به این مساله توجه شود و توجه کیفی و گفت و گو، جایگزین کم توجهی و صرف وقت کم از سوی مادر برای فرزند اول شود می توانیم شاهد کم شدن مشکلات ناشی از به دنیا آمدن فرزند دوم و اضافه شدن یک فرد جدید به خانواده باشیم.

اگر منتظر فرزند دوم هستید

تولد فرزند دوم، علاوه بر فرزند اول روی بقیه اعضای خانواده و حتی خویشاوندان نزدیک تاثیراتی را دارد و این تاثیر بیشتر از همه روی مادر مشهود است، اگر تا قبل از به دنیا آمدن دومین فرزند مادر فقط به دنبال رفع خواسته های تنها فرزندش بوده است، اما اکنون باید علاوه بر کارها و وظایف قبلی، به رفع نیازهای کودک تازه متولد شده، از قبیل شیردهی و تعویض پوشک که در ماه های اول تولد، بدون کمک و همکاری بسیار سخت است، اقدام کند.

اما از همه مهم تر این است که در این زمان پدر و مادر و اطرافیان نکاتی را رعایت کنند؛ اول از همه مادر باید مراقب باشد کودک اول از جانب او دچار کم توجهی و کمبود محبت نشود؛ دقت کنید، اگر وقت کمی در این باره دارید می توانید از کارهایی استفاده کنید که موجب نزدیک شدن او به خودتان در زمان رفع نیازهای کودک دوم، می شود مثلا اگر مایل است، او را در زمان شیردهی در کنار خودتان نگه دارید.

مراقب باشید که اطرافیان فقط به نوزاد تازه متولد شده توجه نکنند و اگر هدیه ای برای به دنیا آمدن نوزاد تازه متولد شده می آورند حتما برای کودک اول هم هدیه ای در نظر بگیرند

پدرها نیز دقت کنند که می توانند با سرگرم کردن فرزند اول هم به مادر کمک کنند و هم از حس کودک در این مورد که کسی دیگر او را دوست ندارد، بکاهند.

معایب تک فرزندی

این روزها خیلی از بچه های ده پانزده ساله را می بینیم که تک فرزند هستند و خواهر و برادری ندارند، در این که پدر و مادر اگر یک فرزند داشته باشند، تمام امکاناتی که لازم است و در توانشان می باشد و شاید بهتر بگوییم، کل زندگی شان را در اختیار تنها فرزندشان می گذارند شکی نیست؛ اما در کنار این مزایا برای تک فرزندها، این مساله، معایب بسیار زیادی هم برای فرزند این خانواده و هم برای والدین او دارد.

رواج تک فرزندی در سال های اخیر را می توان به دلیل ازدواج دیرهنگام، تولد دیرهنگام فرزند اول، شرایط اقتصادی حاکم بر خانواده ها، شاغل بودن والدین، تفکر خانواده ها و کوچک شدن محیط خانه دانست، اما با پذیرفتن تمام این مسائل اگر بدانیم که به طور معمول، مراقبت بیش از حد والدین استقلال تک فرزند را به خطر می اندازد، وابستگی شدید تک فرزند به والدین، مانع دوست یابی او در ارتباط با همسالان می شود، نبودن رقابت بازی یا درگیری با برادر یا خواهر، تأثیر منفی بر رشد تک فرزند می گذارد و تسلیم والدین و عدم مخالفت با تک فرزند، سبب شکنندگی و آسیب پذیری او در آینده می شود و نمی تواند ناامیدی ها و فشارهای روحی را تحمل کند و همین طور، ارتباط کمتر با همسالان، به جهت نبودن برادر و خواهری در منزل باعث می شود او از ایجاد ارتباط با همسالان خجالت بکشد.

نکته مهم دیگر این که بلوغ روحی و روانی، پدیده ای کاملاً رشی نیست بلکه اکتسابی است؛ این بلوغ مواردی همچون شناخت خود، میزان واقع بینی و انتخاب موثر را شامل می شود و براحتی به دست نمی آید، بلکه به تجربه هایی سخت و طاقت فرسا نیاز دارد. کودکی که تک فرزند خانواده است کمتر با مشکلات مواجه می شود و در معرض تجربه کردن شکست، ناکامی، رانده شدن و... قرار نمی گیرد و شرایطی را که لازمه بلوغ روحی، روانی است، تجربه نمی کند.

خیلی از رفتارهای کودک در شکل و بنیان خانواده شکل می گیرد؛ یعنی برای این که کودک شما در رفتارهای خود دارای پختگی باشد، علاوه بر این که با والدین خود تعامل دارد، لازم است با خواهر و برادر در محیط خانواده ارتباط داشته باشد، بدیهی است زمانی که کودکی از داشتن برادر و خواهر محروم شد، رفتارهایی که در سایه تعامل او با برادر و خواهرش شکل می گیرد، در او به وجود نمی آید و رفتارهای کودک از این لحاظ ناپخته می شود. به یاد داشته باشید به هیچ عنوان محیط هایی مانند مهد کودک نمی تواند جای خالی خواهر و برادر را برای فرزند شما پر کند.

این است که کودک اول نتواند دو سال کامل را از شیر مادر تغذیه کند، در حالی که این امر در رشد جسمی، روانی و عاطفی کودک بسیار موثر است.

وی درباره فاصله سنی بیش از پنج سال می گوید: این فاصله موجب خواهد شد خانواده با دو کودک در شرایط و دوره های سنی متفاوت که برخوردها و رفتارهای متفاوتی از طرف والدین را می طلبد روبه رو شود و همین مساله مشکلاتی را برای خانواده به دنبال خواهد داشت. در ضمن بچه هایی که تفاوت سنی کمتری دارند، اگر والدین رفتار مناسبی با آنها داشته باشند احتمال سازگاری و حتی گاهی همراهی بیشتری وجود دارد و احتمال دارد بسیاری از مسائلشان را با یکدیگر بخوبی حل کنند که همین هم موجب افزایش مهارت هایی همچون حل مساله، ارتباط موثر و همدلی خواهد شد.

دکتر شیوا دولت آبادی، روان شناس نیز درباره کمترین فاصله سنی بین فرزند اول و دوم می گوید: زمانی می توان گفت فرزند اول از نظر سنی آماده پذیرش فرزند دوم است که بتواند با یادآوری خاطرات خود، از جایگاه خودش نزد والدین اطمینان کامل حاصل کند.

وی می افزاید: این مساله زمانی اتفاق می افتد که از نظر رشد ذهنی و شناختی، حافظه آشکار یا اخباری او تشکیل شده باشد، به این معنا که بتواند برای خودش از خاطراتش صحبت کند و این توانایی در حدود سه سالگی به وجود می آید، برای همین در این سن دیگر کودک می تواند از مادر جدا شود و با توجه به تکامل عملکرد حافظه، عواطف و هیجانات، مهد کودک رفتنش و همین طور اضافه شدن فرزند دیگر به مجموعه خانواده از ریسک کمتری برخوردار است.

بهترین فاصله سنی بین فرزندان

سارا و خواهر کوچک ترش دائم با هم جنگ و دعوا دارند، مادر هم هر چقدر دقت می کند، می بیند هیچ کدام تقصیر ندارند، سارا برای امتحانات پایانی سال اول دبیرستان باید خودش را آماده کند و خواهر دو ساله اش هم به اقتضای سنش نمی تواند این مساله را درک کند و دائم دوست دارد خواهرش با او بازی کند یا حداقل به اتاقش راهش دهد؛ در این میان مادر خودش را برای فاصله سنی زیاد دو فرزندش و مشکلات میانشان بیشتر از همه مقصر می داند.

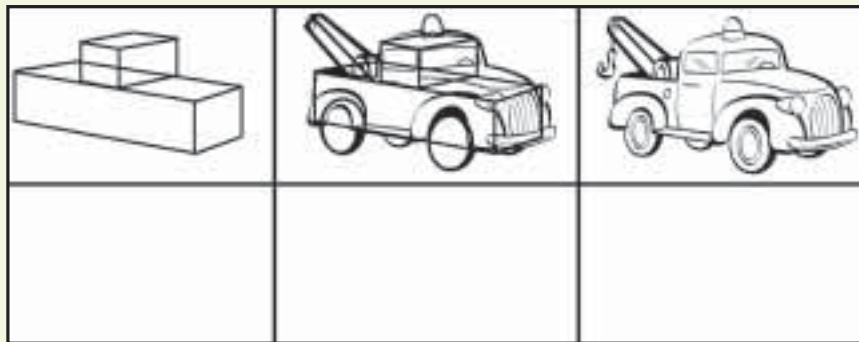
بعضی از کارشناسان تعلیم و تربیت کودکان، بهترین فاصله سنی بین فرزندان را سه چهار سال می دانند؛ به عقیده آنها وقتی کودک اول به سه چهار سالگی می رسد، می تواند بخوبی حرف بزند و قدرت درک و فهم و استقلال او به اندازه ای است که زیاد به مراقبت و توجه احتیاج ندارد.

سعیده محمدی، کارشناس ارشد روان شناسی بالینی، در گفت و گو با جام جم در این باره می گوید: در مورد تفاوت سنی به نظر می رسد بهترین فاصله سنی بین سه تا پنج سال باشد، بهتر است کمتر از سه سال نباشد چرا که مادر به دلیل دوره بارداری و شیردهی فرزند اول میزان زیادی از قوای جسمی و روانی خود را از دست داده و به نظر می رسد آمادگی لازم برای بارداری و شیردهی مجدد را نداشته باشد و بهتر است مادر زمانی را برای احیای قوای جسمی و روانی خود فرصت داشته باشد؛ در ضمن یکی دیگر از معایب این فاصله کم

آموزش نقاشی

سلام دوستان خوبم. در این بخش از آموزش نقاشی می‌خواهیم طرز کشیدن یک خودروی جرثقیل کوچک را با هم تمرین کنیم. بچه‌ها می‌دانید این نوع خودرو چه کارهایی انجام می‌دهد؟ آیا می‌دانید جرثقیل چه وسیله‌ای است؟ جرثقیل خودرویی است که با آن بارهای خیلی سنگین را جابه‌جا می‌کنند یا وسایل و اجناس مختلف را بالا می‌برند و بیشتر برای ساختمان‌سازی از آن استفاده می‌شود. گاهی هم برای برداشتن سنگ‌های سنگین و بردن روی تپه‌های بلند از جرثقیل استفاده می‌کنند.

حالا بچه‌های عزیزم، به جدول آموزش نگاه کنید و از ابتدای شکل شروع کنید و دوتا مکعب بکشید و بعد کم‌کم با اضافه کردن خطوط مختلف شکل یک جرثقیل را پیاده می‌کنید که روی آن وزنه نصب شده است. دوستان خوبم، این نقاشی را تمرین کنید و یک نقاشی زیبا از یک خیابان بکشید و برای ما به دفتر روزنامه ارسال کنید تا بهترین نقاشی از بین نقاشی‌های شما دوستانم انتخاب و در همین صفحه چاپ شود.

رنگ کنید

دوستان خوب من در این تصویر خط‌چین‌ها را به هم وصل و شکل به‌دست آمده را رنگ کنید.

دندان من

گلنوشا صحرانورد

یکی بود یکی نبود، یک دختر کوچولویی بود به نام نازلی.

نازلی کوچولوی قصه ما از آمپول خیلی می‌ترسید و هر وقت مریض می‌شد با التماس پدر و مادرش پیش دکتر می‌رفت و همیشه نگران بود که مبادا آقای دکتر برایش آمپول تجویز کند.

اما حالا این کوچولوی قصه ما، یک روز صبح در مدرسه آبنبات خورد و دندانش درد گرفت، اما به مامانش هیچی نگفت.

آن روز را تحمل کرد تا فردا صبح. در مدرسه بود که ناگهان درد شدیدی به سراغش آمد. آن قدر درد دندان‌اش زیاد بود که دیگر نتوانست تحمل کند و شروع کرد به گریه کردن. خانم معلم متوجه نازلی و ناراحتی‌اش شد. نزدیکی آمد و گفت: چی شده دخترم؟ نازلی با ناراحتی گفت: دندانم درد می‌کند.

خانم معلم گفت: پس باید به دندانپزشکی بروی. برو دفتر و به خانم ناظم بگو به مادرت زنگ بزند.

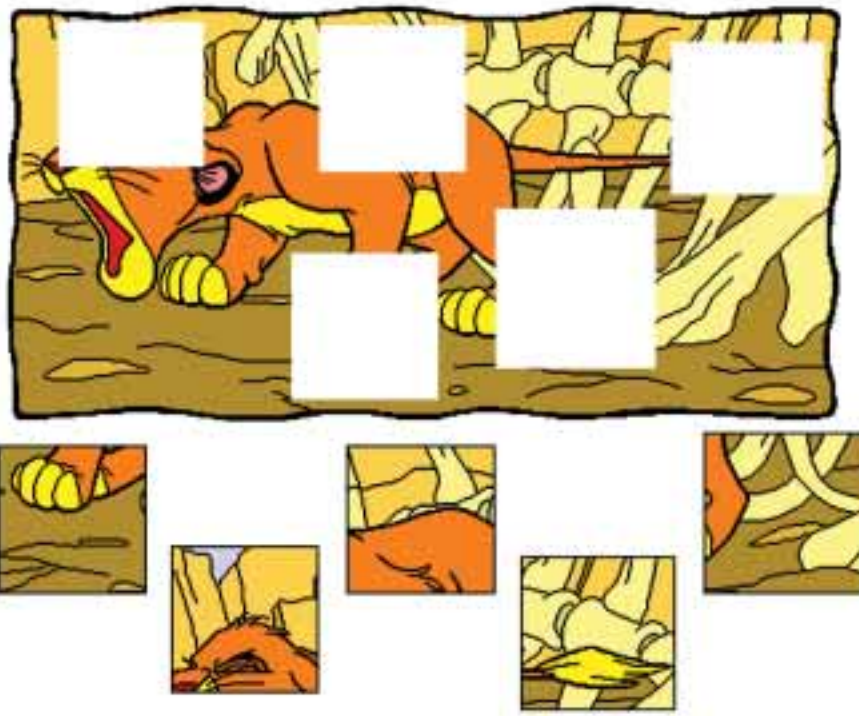

نازلی گفت: نه خانم من می‌ترسم. خانم معلم گفت: یعنی حاضری این قدر درد بکشی؟ نازلی سرش را پایین انداخت و چیزی نگفت. خانم ناظم به مادرش زنگ زد و به مدرسه آمد تا او را به مطب دکتر ببرد. نازلی با ترس و لرز گفت: مامان جون من دندان درد دارم، ولی پیش دکتر نمی‌یام. مامان نازلی با تعجب گفت: چرا؟ تا دکتر دندانپزشک دندان‌هایت را نبیند که خوب نمی‌شود. نازلی گفت: آخه مامان جون آقا دکتر آمپول می‌زنه و من می‌ترسم. مادر گفت: نه دخترم... نه... حتما که آمپول نمی‌زنه... اگر احتیاج باشه آمپول می‌زنه. اونم به آمپول کوچولو. اصلا هم متوجه نمی‌شوی، چون آمپول برای بی‌حس کردن است.

نازلی جان یادت هست که چقدر گفتم مسواک بزن و مواظب دندان‌هایت باش. چیزهای سفت نخور! حالا عیبی نداره، بیا بریم دکتر تا خوب شوی دخترم. ولی نازلی همچنان می‌ترسید تا این که پیش دکتر رسیدند. آقای دکتر خیلی مهربان بود و با کلی صحبت کردن با نازلی بالاخره آرام آرام توانست دندان‌اش را درست کند و نازلی آن شب خیلی راحت خوابید. در خواب صدایی شنید که از او تشکر می‌کرد. اول نفهمید چه کسی است ولی بعد از مدتی متوجه شد صدا از داخل دهانش می‌آید. گفت تو کی هستی؟ صدا گفت: من دندان تو هستم، می‌خواستم اول از تو تشکر کنم و بعد خواهش کنم که به من و دوستانم رحم کنی و مراقب ما باشی. وقتی که آبنبات می‌خوری به من و دوستانم ضربه وارد می‌کنی و دردمان می‌آید. لطفاً به ما کمک کن نازلی جون. در همان موقع نازلی از خواب پرید و متوجه شد خواب دیده، ولی از همان روز همیشه مواظب دندان‌هایش بود.

پازل

در این تصویر کادرهای مربوطه را به جاهای خودش منتقل کنید تا تصویر کامل شود.

بر میدان شمیری
 همراه اتوبان ۲۱۳۸ متر زمین
 ۳۰۰ متر در پهنه ۵۳۴۰ متر
 ۲۵۳۵ متر بنا در ۵ طبقه
 اداری (کاربری کارخانه)
 انبار صنعتی، کارخانه
 ۸۸۵-۲۳۶۹
 ۰۹۱۳۸۱۷۷۰۸۹

هنرمردان خدا

دو لیخند، دو نگاه، دو تصویر؛ هر دو مقاوم، هر دو نماد ایستادگی و صبر. یکی عزیزی از دست داده و یکی آرمیده در آغوش عزیزی؛ آن یکی مادری خون دل خورده و صبور، این یکی پسری دلیر و خونین پر.

مرگ حائل میان آدم‌هاست، عزیزان را چه بد از هم جدا می‌کند، چه فاصله‌ای می‌اندازد این مرگ میان دو دلدا. غم دوری را می‌شود در چروک‌های نشست‌بر صورت این مادر دید، از عضلاتی که دو دل است میان خندیدن و گریستن.

اما دل‌تنگی‌ها آرام می‌گیرد اگر مرگ، شهادتی باشد که هنر مردان خداست. دلیر بودند آنها که رفتند، عاشق وطن بودند که رفتند، راز ماندگاری‌شان هم همین است؛ شیردلی، بی‌باکی، وفاداری و ترجیح دادن آسایش دیگران بر آرامش خود.

نظر و پیشنهاد خود را درباره همه مطالب چار دیواری به نشانی: تهران، بلوار میرداماد، جنب مسجد الغدير، روزنامه جام جم یا پست الکترونیکی 4divari@jamejamonline.ir بفرستید
یا به شماره ۳۰۰۰۱۱۲۱۹ پیامک بزنید

متولدین فروردین: این روزها احساس خیلی خوبی دارید؛ انگار دست به هر کاری بزنید موفق خواهید بود. از این فرصت استفاده کنید و سراغ کارهایی بروید که مدت‌ها در فکر انجام آن بوده و فرصتش را نداشته‌اید. سعی کنید این حس خوب را در خود تقویت کنید .

متولدین اردیبهشت: شما فرد موفقی هستید، ولی نباید فراموش کنید که این موفقیت و نتایج آن را مدیون تلاش‌های بی‌دریغ خانواده خود هستید، پس نه‌تنها این روزها که موقعیت خوبی کسب کرده‌اید، بلکه همیشه محبت آنها را از یاد نبرید.

متولدین خرداد: بتازگی اتفاقاتی بدی را تجربه کرده‌اید، اما نگران نباشید. زندگی همین‌گونه است و روزهای خوب و بد در کنار هم می‌آیند و می‌گذرند. نکته مهم این است که یاد بگیرید اتفاقاتی که با میل ما سازگار نیستند، هم بپذیریم و آنها را به‌عنوان یک تغییر در زندگی خود قبول کنیم.

متولدين تبر: شما موقعيت‌هاى خوب فراوانى داريد، اما گويا اين موقعيت‌ها بريتان عداى شده و در بيشتر مواقع آنها را فراموش مى‌كنيد يا خوب نمى‌بينيد. شايد بهتر باشد بار ديگر زندگى خود را مرور كنيد تا متوجه لطف‌هاى كه خداوند به شما داشته و دارد بشويد.

متولدين مرداد: زندگى شما در گذر زمان فراز و نشيب‌هاى زيادى داشته است، اما به كمك خداوند بزرگ و پشتكار و همت خودتان توانسته‌ايد از اغلب آنها بخوبى عبور كنيد، اکنون روزگار با شما همراه است و گويا به ميل شما مى‌چرخد. باز هم شاكر خداوند باشيد و از آنچه در انتظار شماست، بهره ببريد.

متولدین شهر یور: اخبار مختلفی به شما می‌رسد، اما نباید با شنیدن این خبرها نظرتان را تغییر دهید. پیشنهاد می‌کنیم عجلانه تصمیم نگیرید؛ ابتدا لازم است تمام جوانب کار را بسنجید. فراموش نکنید برای این که بتوانید بر اساس عدالت قضاوت کنید، لازم است صحبت و نظر همه را بشنوید و بعد بهترین تصمیم را بگیرید.

متولدین مهر: سفری در پیش دارید، در این سفر به دیدار عده‌ای از دوستان می‌روید که بسیار دلتنگ آنها بوده‌اید. خبر خوشی هم دریافت خواهید کرد که این خبر می‌تواند زندگی شما را دگرگون کند. البته قدری باید منتظر باشید. خسته نشوید و صبر و پایداری کنید.

متولدين آبان: اطرافياتنان شاد هستند و فضاي خوبي بر روابط خانوادگي حاكم است. اين شرايط را قدر بدانيد و آن را تقويت كنيد. توكلتان بر خدای بزرگ باشد، اوست كه مصلحت من و شما را بهتر مي‌داند. گاهي موضوعي براي ما پيش مي‌آيد كه در ظاهر ناخوشايند است، اما بواقع ما از آن سود مي‌بريم.

متولدین آذر: بچه‌ها بزرگ می‌شوند و مناسب با رشدشان به تربیتی متفاوت از مراحل قبل نیاز دارند. یکی از وظایف پدر و مادر این است که آنها را برای زندگی اجتماعی آماده کنند. نگران نباشید و فرزندان را برای مرحله تازه‌ای از زندگی مهیا سازید. اگر فکر می‌کنید مشکلی سر راه قرار دارد، می‌توانید با یک مشاور امین مشورت کنید.

متولدین دی: تحصیلات فقط بخشی از زندگی ما انسان هاست؛ البته بخشی مهم و موثر. باید یاد بگیریم که به هر قسمت زندگی همان قدر که باید، اهمیت دهیم. موفق نشدن در یک مرحله مانند کنکور، به معنای رسیدن به بن بست نیست.

متولدین بهمن: همیشه فرصتهایی برای جبران هست. همه انسان‌ها ممکن است اشتباهاتی مرتکب شوند، اما راه برای بازگشت باز است. ناامید نشوید و اطمینان داشته باشید اگر از صمیم قلب بخواهید و برای یافتن راه صحیح تلاش کنید، خدای مهربان شما را تنها نخواهد گذاشت.

متولدین اسفند: یکی از شیرینی‌های زندگی، تماشای شادی و آرامش در چهره، سخن و رفتار آنهایی است که دوستان داریم. این حس خوب همیشه نصیب انسان نمی‌شود. قدر این روزها را بدانید. مشکلات نیز رفع خواهد شد و گرهای همیشه بسته نمی‌ماند.

جدول خانواده

[illegible]

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80																				